

REALITATEA

ANUL II, No. 41
27 Octombrie 1928

ilustrată

20 PAGINI
Apare Sâmbătă

DRĂCUȘORI DE FETE

Steluțe care răsar pe ecran

(Foto M. G. M.)

Prețul 8 Lei

In memoria lui...

Asa dar, eroul a pierit. Ultimele nădejdi că, poate, mai trăește izolat pe vreun banc, în tovărășia blânzilor urși polari, s'au spulberat ca tot atâtea delicate petale...

Să ne descoperim!

Și să dăm drumul, îndurerăți, gândurilor așternute de noi cu o certitudine pe care am fi vroit-o dezmințită, atunci când știrile asupra soartei lui Amundsen se băteau cap în cap.

* * *

Tragic și demn sfârșit! Intr'o privință exploratorul a fost favorizat de soartă. Sunt oameni cari trădesc frumos și cari mor lămentabil. Un militar e purtat pe targă, paralytic. Un economist sfârșește la ospiciu. Un savant de laborator, Curie, e călcat de automobil. Un scriitor și un om de acțiune, Zola, este asfiziât. Și e nesfârșit numărul celor cari au desfășurat energie în viață, cari au păstrat o atitudine elegantă în viață, cari s'au luptat cu ea, dar cari nu au murit la timp, și n'au murit frumos.

Ce-și putea dori mai mult bătrânul urs polar decât să inchee ultimul capitol al vieții sale în regiunile care pentru el nu mai păstrau aproape nici o taină, în regiunile pe care curajul său le-a explorat cu prețul unor greutăți și al unor primejdii cari singure pot da măsura eroismului autentic. E un curaj și un eroism să stai în fața glontelui pe front. Dar curajul și eroismul acesta sunt de un calibru anumit. Și, la drept vorbind, nu știm dacă e curaj și dacă-i eroism să faci față unor împrejurări pe cari nu le poți ocoli, pe cari nu le crezi tu însuși. N'ai încotro. Bravezi primejdia din față căci o mai sigură primejdie te așteaptă la spate dacă dai înapoi. Și mai este un eroism care echivalează cu o sinucidere. Sunt actele de bravură superbă, inutilă, când înfrunți o primejdie de dragul primejdiei, fără hotărârea de a învinge dar cu resemnarea de a cădea înfrânt.

Adevăratul eroism e conștient, e cel care cere continuitate în acțiune, care te silește să învingi nu numai primejdiile mari dar și pe cele mici. E constructiv.

Amundsen a fost erou în accepția înaltă a cuvântului. Viața sa a fost un șir de fapte cari ar fi putut anihila voința oricărui altuia: cercetări migdloase de cabinet și explorări riscate de luni de zile, înfruntând

nu vrăjmășia oamenilor ci încăpățănarea firii care nu-și divulgă tainele decât când o forțezi, — și care se răzbuună atunci sau după aceea.

Bătrânul urs polar a smuls, rând pe rând, secretele regiunilor cari încă se împotrivesc asalturilor date de știință. A îmbătrânit în cercetări și în expediții întrerupte, reuate, iarși întrerupte, însă niciodată abandonate definitiv. Intre timp a lăsat loc altor cercetători pe cari zelul și eroismul bătrânului îi stimula. Bătrânul urs polar stătea în gardă, urmărind patern încercările celorlalți, gata să intervină cu un sfat și cu un ajutor oricând teorii nevoia reclama.

Când expediția generalului Nobile a eșuat,

când echipajul a căzut printre ghețari, cel dinlăi care a sărit să dea o mână de ajutor, el a fost, — Amundsen. Și-a pierit. A murit așa cum mor eroii: conștient de pericol, mobilizat perpetuu în armata care luptă pentru propășirea științei.

Dăduse științei tihna, eforturile de zi cu zi ale unei vieți permanent sbuciumate, dar nu-și dăduse viața. Și el știa că un mare gânditor de prin aceleași meleaguri sumbre formulase o sentință aspră într'o lucrare: cel care a dat pentru omenire totul afară de viață, — n'a dat nimic.

Amundsen a dat-o. Era tot ce mai avea să dea. Era tot ce mai putea să dea.

ION PAS

BULETIN SĂPTĂMÂNAL

IN ziua când numărul acesta va fi în mâinile lectorilor, zeci de mii de cetățeni evacuează mij de imobile și pornesc să ocupe altele care nu sunt mai bune, dar care sunt mai scumpe decât cele precedente. S-tul Dumitru ca și S-tul Gheorghe, au însemnat și altădată, și înseamnă cu atât mai mult astăzi, pentru chiriași, zile nu de sărbătoare, ci de teroare.

E regretabil că, la zece ani, după încheierea războiului, nu am intrat încă în normal, sub raportul problemei locuințelor și că, în timp ce aiurea, criza adăposturilor, nu mai există de mult, la noi ea dăinuiește, cu tendințe de agravare.

S'a construit, desigur, dar nu în măsura și nu după planul reclamat de împrejurări. Imobilele ridicate în ultimii ani, nu sunt accesibile populației mijlocii, deoarece chiriile depășesc posibilitățile bugetare ale salariatului.

Era de datoria Statului, să intervină în rezolvarea acestei chestiuni, așa cum s'a făcut pretutindeni.

Legile elaborate și aplicate în acești zece ani, n'au făcut decât să complice și să înăsprească raporturile dintre proprietari și chiriași, căci problema nu putea fi soluționată prin legi de cabinet ci printr'o vastă operă de construcții.

Ceeace, din păcate, nu s'a făcut.

* * *

PESTE patruzeci și opt de ore, se vor desfășura la Constanța, într'un cadru

excepțional, serbările organizate cu prilejul împlinirii unei jumătăți de veac, de la realipirea Dobrogei.

Participă — în afară de membrii guvernului — familia regală și Înalta Regentă.

Serbările acestea au caracterul afirmării definitive a drepturilor, noastre istorice asupra provinciei, care în decurs de cincizeci de ani de administrație românească, a realizat progrese formidabile.

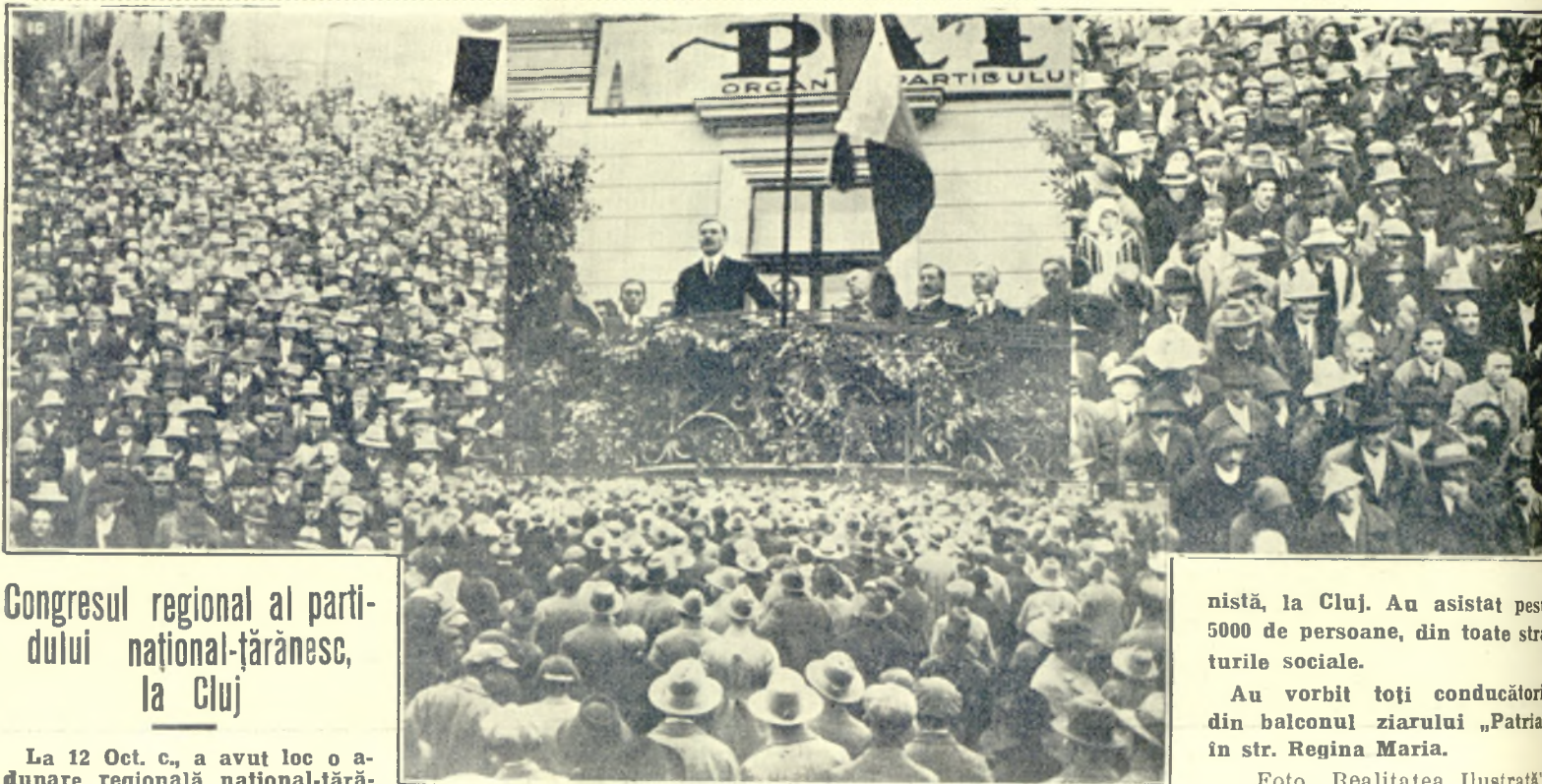
Serbările de acum prezintă deasemeni și caracterul demonstrării acestor realizări.

* * *

AU fost semnalate mari răscoale țărănești în Ukraina. S'au produs scene sângeroase. Populația a devastat localurile publice și a atacat autoritățile, care la rândul lor, au chemat armata pentru a restabili ordinea.

Se spune că sunt sute de morți și răniți. Cauza? Administrația despotică sovietică, și foametea care bântuiește de luni de zile în cuprinsul Rusiei și în special, în cuprinsul Ucrainei.

Chestiunea aceasta a mai fost relevată de noi. Spuneam că, foametea nu este un sfetnic bun, și prevederile noastre au fost confirmate mai degrabă și mai categoric, decât ne așteptam.

Congresul regional al partidului național-țărănesc, la Cluj

La 12 Oct. c., a avut loc o adunare regională național-țără-

nistă, la Cluj. Au asistat peste 5000 de persoane, din toate straturile sociale.

Au vorbit toți conducătorii, din balconul ziarului „Patria”, în str. Regina Maria.

Foto „Realitatea Ilustrată”

Curiozități

O echipă de femei poli-tiste la Bir-mingham (Anglia)

În Londra s'au ins-talat automate pen-tru mărci postale

Un nou sistem de telefon cu ceas de nisip și calendar

Un curios semnal de avertisaj la cotitura unui drum hercules!

Cum se face trecerea copiilor în America.

Ras Tașari, regele Abisiniei, voiajand în Europa.

KINDLER

O panteră ca manechin la o casa de mode din Berlin.

În Irlanda, polițisti sunt apă-rati de accidente stând în cutii.

Sbucium

Schiță cubană de A. Hernandez-Cala

CAINELE fusese gonit probabil de arșița dogoritoare a soarelui în grădinița care forma un fel de oază de umbră în câmpia fără sfârșit. Când pe seară cele două fete tinere, eșiră din rancho, îl găsiră strâns ghem la umbra unui tuș și când încercară să-l gonească, el răspunse cu mârâituri de supărare. Fetele simțiră atunci fiori

de teamă și îngrozite de lumina răutăcioasă a ochilor turburi cu cari le privea, chemară într'ajutor pe fratele lor.

Cum se apropie acestu, câinele uriaș îi sări de gât, îl trânti la pământ, și fugi pe poartă afară.

— „Manuel, uite, sângerezi! — strigă sora mai mare, arătând pantalonul rupt care începea să se roșească.

— „Repede, dați-mi pușca“ — răspunse fratele.

— „Să-l împușcați, don Manuel, — strigă și bucătăreasa — altminteri o să muște și pe alții. Și trebuie să punem pe rană păr ars de al lui.

Dar când îi se aduse pușca, câinele și dispăruse printre cactușii înalți ce creșteau de cealaltă parte a gardului.

După ce trecu prima enervare, Manuel simți cum din piciorul rănit îi se ridică ca un val de ghiață. Sprijinindu-se de brațul surilor sale, merse cu greutate spre casă. El spuse mamei sale să-l bandajeze.

— „Frumoasă vilegiatură! — murmură sora mai mică. — Cine se îngroapă într'o singurătate ca asta! Cine știe dacă o să vrea bucătăreasa să bată calea lungă de câteva ceasuri, până 'n sat, după ajutor.

— „Slăbește-mi puțin bandajul — întrepruse Manuel — vreau să încerc s'adorm, poate mai conțenesc durerile.

Mama și fiicele coborâră în bucătărie, unde Catalina cea grasă, povestea cu o față înspăimântată și cu glas misterios, ce urmări tragice pot avea asemenea mușcăături.

Iritate de nenorocirea care se abătuse și în fața căreia stăteau neajutorate, cele trei femei fură apucate de o frică cumplită. Imaginația lor broda scene de groază în timp ce bolnavul, sus, se lupta și dânsul cu spaima că, va deveni curând o fiară, din pricina mușcăturii.

Trebuiră multe rugăminți și vorbe blânde, până să se decidă bucătăreasa să pornească la drumul lung, până 'n sat.

Între timp se întunecă și femeile tresă-

viră înspăimântate când din casa liniștită, răsună vocea lui Manuel, care le chema. Un instinct nelămurit le îndemna să nu răspundă la chemare. Numai singură mama spuse:

— „Vin, fiul meu, vin!“

Iubitoare, dânsa se aplecă deasupra patului, sărută fruntea fierbinte a bolnavului și căuta să-și liniștească fiul, care, cuprins de friguri, tremura.

— „Nu se vede nimic mamă?“

— „E încă prea devreme, copilul meu, dar liniștește-te; cu siguranță vor trimite pe cineva.“

— „Inez și Paquita se tem de mine, nu-i așa mamă?“

— Nu vorbi nerozii, Manuel! O să vezi îndată că nu e nici o primejdie... Spune-mi ce vrei să-ți fac? Dorești ceva?“

— „E îngrozitor mamă, că trebuie să stau așa liniștit, și nu știu ce am... Cine ar fi visat măcar, când am venit noi aici!“

— „Bietul meu copil, cum tremuri! Stai să-ți așed puțin pernele.“

— „Nu, nu vreau. Dar te rog mai udă odată legătura, și uite-te dacă sosesc.“

văgăduiești?... Nu vreau să fac rău nimănui, mamă!... Du-te mamă! Du-te acum... Nu, nu rămâi aici! te rog mamă... Dacă aș trebui să mușc n'asî simți dorința asta să te îmbrățișez... Nu-i așa?... Lasă-mă, lasă-mă mamă! Nu te apropia... Răsuflarea mea do-gorește!“

El se ridică în pat, și se svârcoli cu alăta furie, încât mama se sperie. Din nou încercă cu vorbe blânde, cu cuvinte copilărești, să-l liniștească. Il mângâie blajin cu mâna pe față, până când tremurăturile încetară.

Trecu un ceas, apoi încă unul... Deodată inima ei de mamă presimți că vine cineva pe drum. I se părea că deosebește un șgomot depărtat. Oare veniau?! Auzise Dum-nnezeu rugile ei?...

Se strecură binișor afară, în vârful degetelor, cu gând să se urce în catul de sus, ca să poată vedea mai departe, în noaptea înstelată, când două voci înfricoșate, întrebă deodată:

— „Tu ești mamă?“

— „Da, mă urc sus să văd. Manuel doare mie.“

Manuel de fapt zăcea într'un fel de somnolență dar era incredințat că mama e lângă dânsul. Când își dete seama că lipsește, în adâncul sufletului său, se născu o teamă grozavă. Ochii lui căutară în întunericu rece.

— „Mamă, ai plecat?“ — șopti el.

Cu mâna tremurătoare pipăi în jurul lui Nimic! Atunci glasul se prefăcu în strigăt de groază:

— „Mamă, mamă... mamă!“

Încă odată și încă odată răsună strigătul lui, cuvântul care însemna pentru dânsul ultima nădejde.

Mama părăsi fără șgomot odaia. Și în vreme ce noaptea se lăsa pe nesimțite, trei umbre înghemuite dinapoia ferestrii rancho-ului, pândeau calea dinspre sat.

Din ce în ce se făcea mai întuneric. Nădejțile se pierdeau în negura nopții.

— „Nu vor fi aici decât mâine în zori. Dar va fi încă vreme“ încercau să se mângâde singure, cele trei femei.

În cele din urmă fetele se hotărâră să se culce, dar pe chipul lor se citea atâta stânjenire, încât mama trebui să le vie într'ajutor.

— „Lăsați-l, nu-i mai spuneți noapte bună. Desigur acum doarme.“

Chiar când auzi cum fetele propteau ușa ca scaune, în dragostea ei de mamă încerca să ierte teama lor lipsită de iubire și-și spuse tare:

„Sunt încă atât de tinere...“

Păși binișor în odaia bolnavului și se așeză pe pat. În groaza care o cuprinsese ascultând aiurelile celui scuturat de friguri, nu era nici o urmă de teamă pentru sine.

— „Ele fug de mine... știu că sunt turbat. Și din totdeauna ne împăcam atât de bine! Mereu eram împreună! ...Mamă, tu... tu desigur nu crezi că sunt turbat... Vai mai bine moartea!... Mamă, când vei vedea că vreau să mușc, atunci să mă încui. Imi

Pași ușori se apropiară în grabă. Ah, veniau cel puțin surorile!

Dar în chip strident se auzi de afară ră-sucitul cheii în broască...

Era închis! I se părea că a auzit încuind-u-se propriul său coșciug.

Aceasta fu ultimul său gând lîmpede.

Fu cuprins apoi de incredințarea nestrămutată că s'a isprăvit. Singura conștiință de a sfârși ca om, înainte de a deveni fiară, îl mai stăpânea.

Și apoi?...

O detunătură scurtă, puternică, care pentru o clipă sfâșie liniștea nopții...

MOBILE de PRIMUL RANG

și anume: dormitoare, sufragerii, garnituri de salon, șezloane, scaune, etc. în mare asortiment permanent la

Depozitul de MOBILE „VICTORIA“

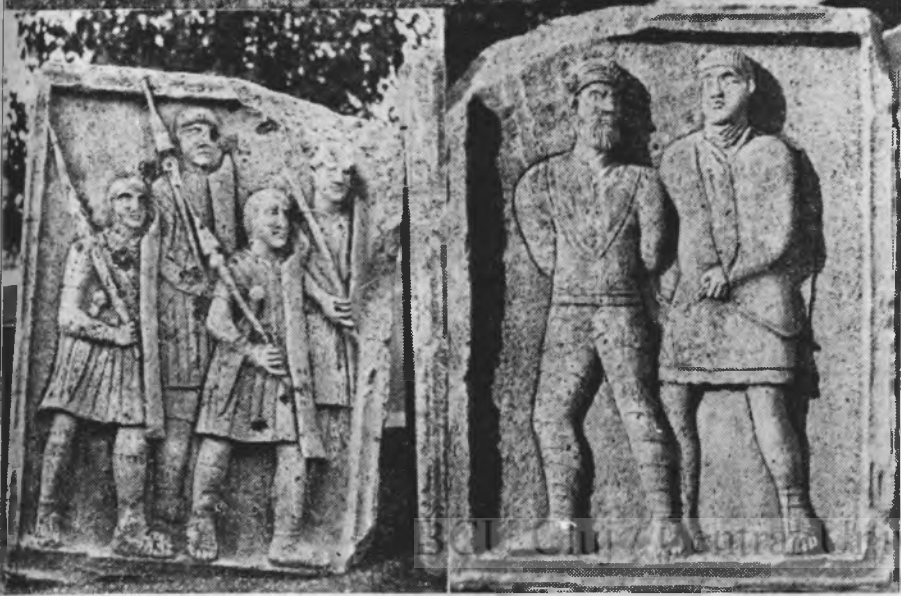
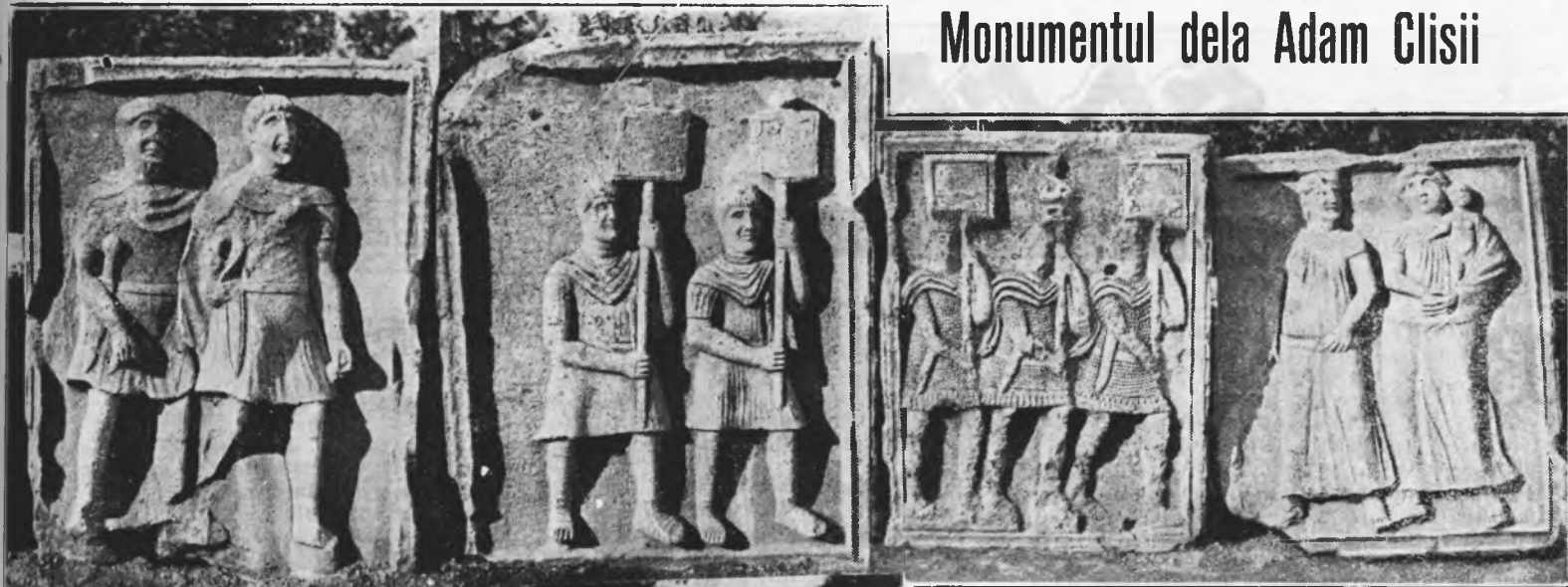
CRAIOVA

Str. Unirii Palatul Minerva

Invităm pe mult stimafii amatori de mobile din CRAIOVA și OLTEȚA în prăvălia noastră spre a vedea mobilele noastre.

Prețuri și condițiuni avantajoase.

Monumentul dela Adam Clisii

războaielor romane.

Sunt extrem de interesante și din punct de vedere artistic scenele care reprezintă: un împărat roman călare, lupte între barbari și romani, prizonierii, căruțele barbarilor, turmele lor de capre, stegarii romani și buciumasii cu trâmbițele încolăcite pe umăr. De mare importanță e și podoba din fruntea monumentului unde soldații artiști au sculptat pe prizonierii barbari, pe principii dobrogeni.

Fiecare din acești principii bărboși îmbrăcați în ițari și purtând gluga pe umeri e legat de câte un stejar — copoc și azi falnic în codrii Dobrogei de nord.

Basoreliefurile prezintă în detalii curiozități interesante de pildă — unul din principii barbari are un coc pe tâmplă așa cum mai poartă și azi „pădurecele” din Țara Hațegului.

Un altul e legat de un palmier, pentru că sculptorul era originar dintr-o armată colonială.

Călărețul înzăunat care apare singur pe un basorelief pare să fie însăși cuceritorul Deciei. Pietrele merită să fie văzute și adăpostite.

ADRIAN MANIU

Cea mai interesantă parte din pietrele sculptate pe monumentul acesta făcut de romani în amintirea cuceririi Dobrogei, a fost smulsă de la loc de oameni de știință și adusă la București unde după ce a stat în muzeul Universității, a continuat să peregrineze ajungând acum în curtea Muzeului Militar din Parcul Carol. Parte din pietre au scăpat de pe un

șlep în fundul Dunării unde se mai află, iar cele din curtea Muzeului trântite la întâmplare, îndură intemperii și se macină mai departe. Adam Clisii a fost cel mai frumos și original monument de artă al frontului, care merita din toate privințele să fie restaurat.

Și azi în blocurile de piatră sculptate putem ceti pagini necunoscute ale

O nouă școală militară

D. DR. ANGHELESCU, ministrul instrucțiunii, asistând la punerea pietrei fundamentale, a unei noi școli militare.

Festivitatea dela „Cercul Subofițerilor reangajați”

D-1 loc.-col. Poenaru, fondatorul „Cercului Subofițerilor Reangajați”, a fost sărbătorit Duminică 21 Oct. c. la sediul Cercului, cu ocazia trecerii în rezervă.

SOCOTEALA

de Gh. Brăescu

RECOLTA se ridicase. Țarinile pustii, se înfrățeau în culori mohorâte. Un singur ploap, cu foile în sângerate de rugină, apărea pe deal la marginea pădurii, galbenă ca o făclie aprinsă la capul toamnei, ce-și dădea sfârșitul.

Plouase toată noaptea. Din cerul plumburiu, filtra încă o bură de ploaie, destrămată de vânt. Totul era înecat de apă; podurile erau jilave, gardurile lucioase și câinii cu părul ud, tremurau șburliți pe prispă. Pe drumul desfundat, oamenii se adunau morocănoși la socoteala, la curtea lui conu Mateiu dela Dumesti. Bărbații în opinci mari, cu mintene de târg, cu fețe chinute călcau cu pași trudiți, fără spor. Femeile, vinete de frig în fuste sărace, lunecau desculțe prin noroiu, legate la cap cu șaluri groase, sănelii.

- De ce umbli desculță, lele Smarandă?
- Dacă n'am ciuboțele.
- Ai să răcești.
- Dela chicioare nu răcește omul.

Incet, incet, curtea se umple de oameni, ce se strâng îngrămădindu-se tăcuți la fereastra cancelariei. Conu Mateiu, om sănătos, de cincizeci și ceva de ani, le face toate cu rânduială, cu tabiel, sorbind din cafea, trăgând din țigară, rânduind teancuri de monedă mărunță, în lei și gologani, la marginea catastifului, deschis dinaintea lui.

Oamenii își așteaptă cu răbdare rândul, își primesc banii, pe cari îi privesc lung, uitându-se nedumeriți în palmă, căutând să scoată socoteala dreaptă din mîntea lor întunecată. Ajutându-se între ei, răzletindu-se departe lângă grajd, pe un trunchiu culcat dealungul gardului, fac grămăjoare de gologani cu mâini neîndemănate, ca și cum ar da cu bobii. Femeile, cu buzele tivite, înoadă banii în colțul tulpănelui, pe care-l ascund în sân și suflându-și nasul cu parapon, se șterg de fustă și ies blestemând pe poartă. Incet, incet, răfuiala se isprăvește, oamenii pleacă, îndreptându-se fără să se îndemne, din instinct, spre crăsmă, unde în fața sticlei cu rachiu, va izbucni nemulțumirea, în vorbărie stearpă. Curtea s'a golit. Un singur om a mai rămas la fereastră.

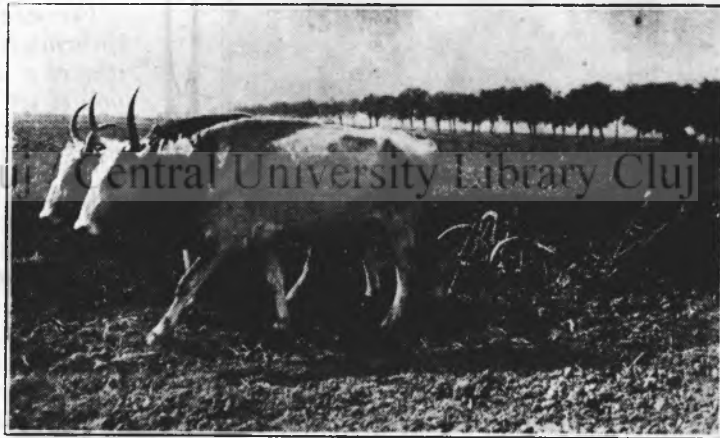
- Neculai Boiangiu?
- Eu conașule.

Războiul „taxiștilor” din Chicago

INTRU două companii concurente de „taxi”-uri din Chicago: „Yellow” și „Cheker” s'a reluat războiul întrerupt de armistițiul survenit acum câteva luni. Participă la acest război 8.000 de taximetre. Se aruncă bombe în garaje; se strică mașinile, ziua, în stradă; șoferii se luptă și se omoară, căutând să atragă clienți pentru mașinile lor; directorii companiilor inventează reciproc cele mai strașnice acuzațiuni. Justiția e supraîncărcată cu anchete. Garajele cer din ce în ce mai mulți polițiști pentru pază, etc., etc...

- Ce vrei?
- Ziceam că să-mi faci și mie socoteala.
- Tu n'ai de luat nimic.
- Pă da, eu știu?... Mata știi.. Ori c'oi mai avea de luat, ori c'oi mai avea de dat...
- Fugi, n'ai, nu mai pierde vremea.
- Amu dac'am venit, socotește-mă și pe mine.
- Ce să te mai socotesc. Vino al'dată. S'a făcut noapte.
- Văd conașule, da fiindcă am venit...
- Conu Matei puse din nou ochelarii și deschizând catastiful înnegrit de socoteli, de pete și de ștersături, îi citește lui Neculai Boiangiu, care ascultă încordat, cu speranța vagă de a prinde pe boer cu oca cea mică.
- Boiangiu te chiamă?
- Boiangiu Neculai, s'aru'măna.
- Uite omule. Ai rămas dator de anul trecut cu două sute șaptezeci și trei de lei și cincizeci de bani. Așa e?
- Douăzeci de lei ți-am dat la Crăciun, așa e?...
- Așa-i conașule.
- Ai venit pe urmă aproape de Paște și ți-am dat patruzeci de lei, de ai îngropat fata, așa e?
- Așa-i conașule.
- Face în total trei sute treizeci de lei

- Da cât vrei?
- Ziceam că doi și cincizeci, cum s'o plătit și la Valea Satului.
- Nu știu ce s'a plătit la Valea Satului, eu așa am plătit totdeauna.
- Ghini, conașule.
- În total ai de primit o sută șaptezeci de lei, așa e, ca să nu mai socotesc?
- Așa-i conașule.
- Scade o sută șaptezeci din trei sute treizeci și trei și cincizeci de bani...
- Da ziua dela stupărit ai pus-o mata?
- Am pus tot bre, nu mai întreba. Ră-
- Și două zile la ingradit.
- Le-am pus.
- Și cinci zile cu caru.
- Pus.
- Ei, deacolo zece zile la bătut popușoi...
- Am pus tot bre, nu mai întreba. Rămăi dator o sută șaptezeci de lei. Uite socoteala. Eu n'am să te înșel, nu e așa?
- Așa-i conașule.
- Care va să zică, asta e. Mergi sănătos și caută să vii regulat la muncă, să te plătești de datorie... la anu să te alegi și tu cu ceva.
- Da acu nu-mi dai nică?
- Ce să-ți dau?
- Să-mi hi dat și mie ceva.
- Dacă n'ai de luat.
- Cum conașule, eu să muncesc degeaba.
- Cum degeaba, mă?
- Va să zică eu la arat, eu la semănat, eu pis-tăt locu' și când la plată...
- Dacă ieși înainte cine ți-i vinovat?
- Așa-i conașule, da-i păcat și de mine, c'am muncit toată vara... măcar douăzeci de lei să-mi dai.
- Nu mai dau înainte. Am trimis după tine deunăzi și n'ai venit.
- Eram dus cu vaca la iarmaroc... Să spue oamenii.
- Da la împletit de ce n'ai venit?
- Veniam, gândești mata că nu veniam? Dacă's bolnav și mă dor sețele... aghié mă ridic de gios... Am pus de m'o călcat ursu și tot degeaba.
- Ți-am spus, nu mai dau. Du-te și nu-mi bate capul.
- Dă-mi zău conașule, nu-ți fă păcat.
- Plătește-te întâi de datorie.
- Ardi-o-ar focul de datorie, dă-mi barem de un rachiu... Să mă bată Dumnezeu, dacă am o chicătură de gaz în lambă...

și cincizeci de bani, așa e?

- Așa-i s'aru'măna.
- Amu dac'am venit, socotește-mă și pe ziua, fac douăzeci de lei; șase zile de prășilă fac doisprezece lei; opt zile de coasă, fac șaisprezece lei...
- Cât ai socotit mata ziua de coasă?
- Doi lei, cât s'o socotesc!
- Tot doi lei?

Pintenii electrici

LA cursele din Reechmond (Australia) a fost arestat un joku care a aplicat la pinteni, o mică baterie electrică, pentru a-și stimula calul, cu ajutorul descărcărilor de curent electric. Veterinarii au constatat, că aceste descărcări, pricinuiau calului dureri mai acute decât orice forțură de cravașă sau imboldire de pinteni. Calul a fost descalificat, jokuul dat în judecată, iar proprietarul calului eliminat din Turf.

geaba.

- Ți-am spus, nu mai dau. Du-te și nu-mi bate capul.
- Dă-mi zău conașule, nu-ți fă păcat.
- Plătește-te întâi de datorie.
- Ardi-o-ar focul de datorie, dă-mi barem de un rachiu... Să mă bată Dumnezeu, dacă am o chicătură de gaz în lambă...

NEURALGINE
„JURIST” VINDECĂ
DURERILE DE CAP

Motto: „Cumpărarea pianului e chestie de încredere”

Garanția cea mai deplină
o oferă renumele
excellent al firmei

I. TRISKA
 existență de 58 ani, cel mai vestit depozit al branșei

Reprezentantul general al cunoscutei mărci „Förster”
 Cluj, Str. Șaguna 14. Telefon 419

Citii: „Realitatea”

Oameni fapte și idei

Doi tineri fiu de miliardari, asasinii.

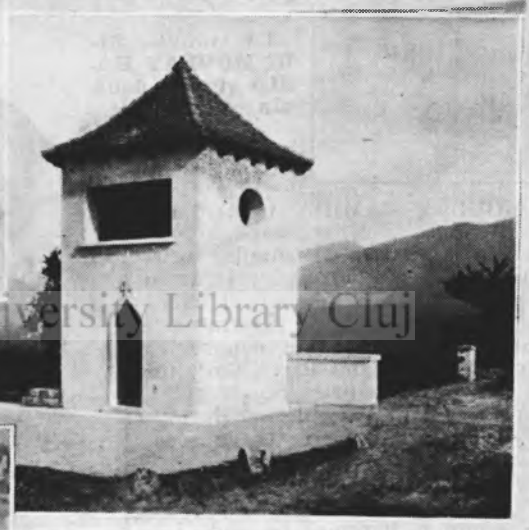

Ziaristul Horan, corespondentul concernului parisiensis Hearst, implicat în jurul de documente.

Campionul mondial de box, Gene Tunney cu soția sa, o miliardară americană, la Roma.

Leaderul laborist Macdonald la Berlin.

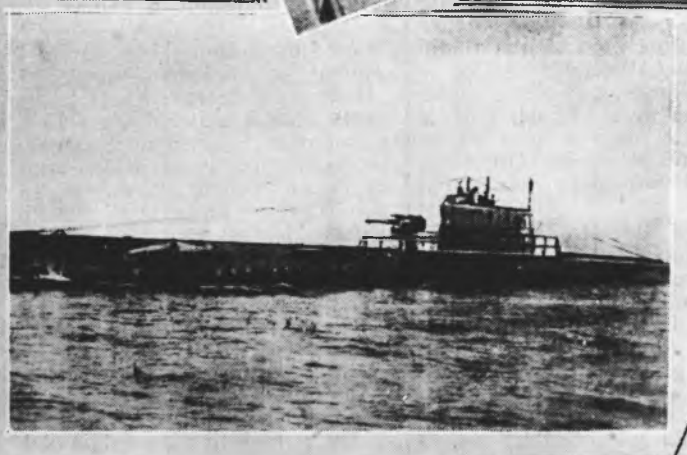

Monumentul primului soldat căzut în război.

Comandan-tul Etkeress privind New-York-ul din ze-pprelin.

KINDLER

Submarinul francez „Ondine” dispărut cu tot echipajul, după ce a fost lovit de un vas grecesc.

Moartea aviatorului opera unui Sculptor englez.

Ca în 1001 de nopți

Un fiu de sultan care moștenește odată cu tronul, un harem de 200 femei, pleacă la Paris ca să scape de gelozia și intriga, care domnește printre cele 200 pensionare.

La stânga: SIDI MOULAY HAMID și sus: două din soțiile sale.

SIDI MOULAY HAMIDA, tânărul sultan al Marocului, vizitează actualmente Franța ca un simplu turist. Dânsul n'a venit cu gândul de a studia felul cum se trăiește în lumea occidentală, ca să aducă apoi în țara sa reforme moderniste. Se ferește și se ține departe de viața de noapte a veselului Paris. Ceva mai mult, evită contactul cu orice reprezentanță a sexului frumos, care s'ar interesa de prietenia unui tânăr sultan în vârstă de șase-sprezece ani.

Sidi Moulay Hamida voește să fie lăsat în pace. El a fugit din cauza celor 200 femei care compun haremul pe care i l-a lăsat drept moștenire tatăl său, decedatul sultan *Moulay Youssef*. Călătoria sa actuală, se datorește în cea mai mare parte, groazniciei gelozii și intrigilor care domnesc în sânul haremului. Căci, toate femeile de acolo, duc luptă aprigă, fiecare dorind să devie favorita oficială.

Necazurile au început de îndată ce Sidi Hamida, a moștenit tronul tatălui său. Știut este, că Marocul se află sub protectoratul Franței, dar politica ei este aceea de a acorda — ori de câte ori este cu putință — deplină libertate, obiceiurilor locale. Totuși, asupra celei mai neatînse instituții marocane, haremul sultanului, guvernul francez nu prea avea priviri indulgente.

* * *

Intr'adevăr, vechiul obicei, acela de a lăsa moștenire odată cu tronul și bogățiile, și femeile din haremul părintelui, apare în mintea oamenilor civilizați, ca un fapt cu totul de neînțeles.

Adică aceleași femei să unească două generații de bărbați — tatăl și fiul.

Dacă s'ar fi permis tânărului Hamida să intre în stăpânirea haremului lăsat de tatăl său, ar fi însemnat pălmuirea civilizației moderne. De altfel, guvernul francez știa că Hamida e stăpânit de idei moderne și nu se va lăsa condus, de principiile vechi tradiții.

Așa că, guvernatorul general al Marocului, M. Steeg, luă o hotărâre drastică. Ordona desființarea haremului. Femeile care îl compun, n'au fost întrebate, ba nici n'au fost informate măcar asupra cauzelor, care

au determinat pe guvernator să le „profaneze” instituția.

Printre justificările acestei drastice hotărâri, d. M. Steeg a accentuat asupra faptului că acest tânăr sultan nu va fi în stare să stăpânească cum trebuie și să poarte răspunderea de patron al celor 200 de femei. Decât să domnească între ele discordia, mai înțelept ar fi dacă s'ar desființa haremul și i s'ar lăsa lui Hamida singura lui sultană legitimă, fiica puternicului Cadiu M. Tonci, din munții Atlas.

„In tot cazul” adaugă d. Steeg, „atâta vreme cât dinastia va avea urmași, femeile vor fi pensionate. Ele nu vor avea să se plângă de nici un fel de lipsă. După un interval oarecare, se vor putea chiar căsători”.

S'a stabilit, că dacă Sidi Moulay Hamida se va mulțumi cu una, două sau chiar trei neveste, instituția haremului, dela curtea marocană, să fie desființată pentru totdeauna. Și tânărul sultan a fost de acord. O singură femeie îi era deajuns. Ba, dânsul spunea că și una e prea mult.

* * *

Cele 200 de femei, care compuneau haremul au avut însă altă părere. Dacă se va desființa haremul — au declarat ele — lucrul nu va fi cu puțință decât dacă se va trece peste cadavrele lor. Sultanii Marocului, au avut totdeauna harem și-l vor avea pururea. Nici o măsură franceză nu va putea schimba tradiția acestei țări.

Domnul Steeg și-a dat seama că a stârnit un stup de albine...

Intreaga populație a Marocului s'a solidarizat

cu pensionarele haremului. Barbații marocani, erau obișnuiți și dânsii să-și albească haremurile lor — nu chiar câte 200 femei, dar câte 10—20—30 aveau de regulă, — și măsura preconizată de guvernator îi viza indirect. Deși tânărul sultan, era cu totul de părerea d-lui Steeg, asta n'a avut nici o importanță. Spiritul întregii țări a fost pozitiv și haremul a rămas.

Iar Sidi Hamida, în vârstă de 16 ani a intrat în posesiunea lui.

Dar după foarte scurtă vreme, și-a dat seama că nu e decât un soldat de plumb, în mâinile unor femei, care puteau să-și fie mame, pe când altele erau în aceeași vârstă cu dânsul. Nemăsurate erau amărăciunile pe care i le provocau intrigile și gelozia „Nevestelor moștenite”.

Odată cu tronul, a moștenit și o mare răspundere. A devenit conducătorul și stăpânul unui domeniu de vreo 500.000 mii pe trupe; armate și generali, mari viziri — și pe deasupra un harem cu 200 neveste.

E de mirare, — în această situație, — că a șters-o în Franța?

Acolo a declarat: „Am părăsit pentru întâia dată țara mea. Am venit să mă recreez. Vizita mea este particulară — doar așa, să mai uit de greutățile care mă apasă”.

* * *

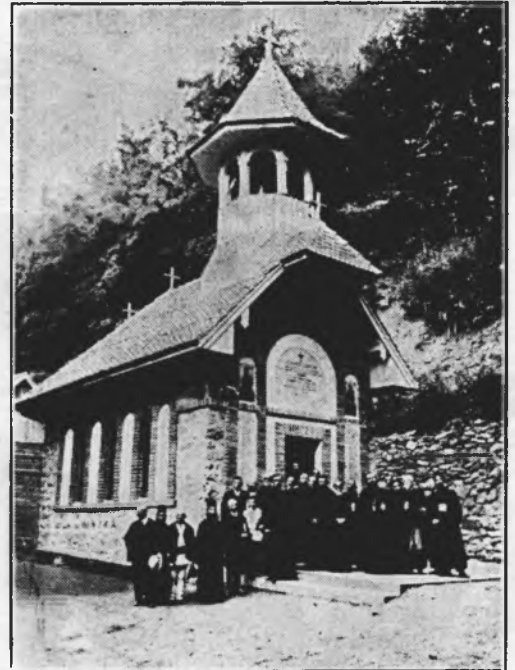
Nu se știe câtă vreme va rămâne în Franța. Dar nu este pentru nimeni un secret, că faptele mai sus expuse l'au făcut să depărteze din țara sa.

(N. L. R.)

O ședință la Cameră

Pe banca ministerială, d-nii Duca și Nistor. La tribuna prezidențială, d. N. Săveanu; d. V. Sassu, rostind un discurs și jos, o parte din incintă.

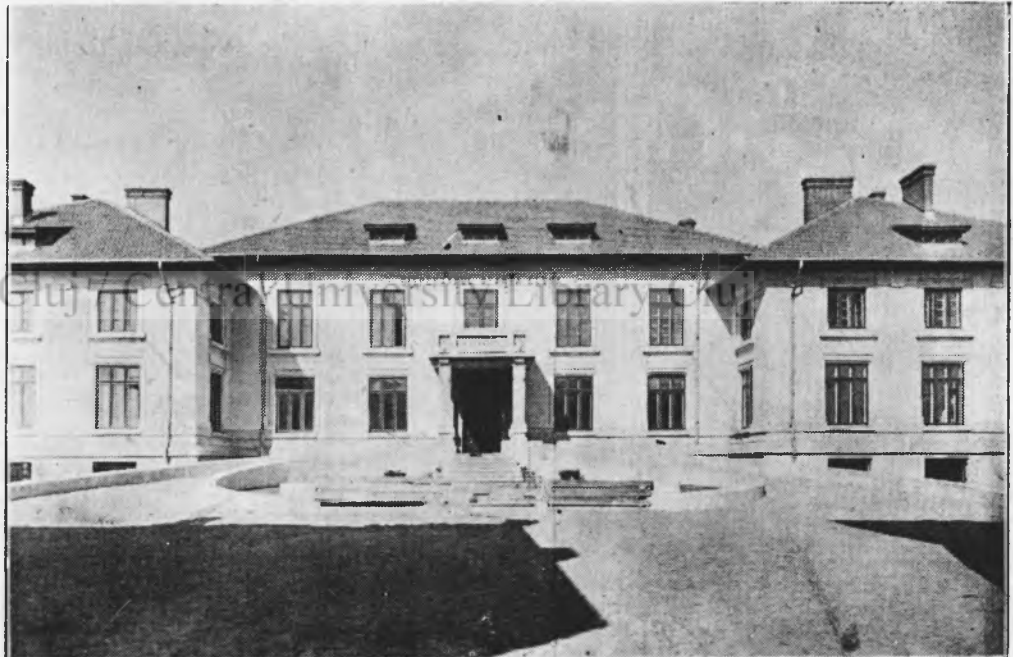

Biserica Eroilor din Săliște

Inaugurarea dispensarului „Sf. Elena”

Mitropolitul Pimen, M. S. Regele și d-l Vintilă Brătianu, la inaugurare

Dispensarul, văzut dela intrare

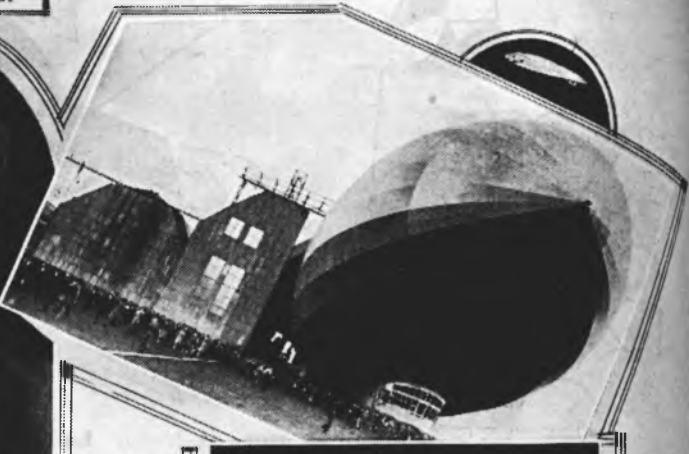
Asistența, eșind din dispensar, după terminarea solemnităților. In grup, dela stânga spre dreapta: Mitropolitul Pimen al Moldovei, d-l Vintilă Brătianu, A. S. R. Principesa-Mamă, d-l Inculeț și g-ral Nicolescu, prefectul poliției.

A. S. R. Principesa-mamă Elena, M. S. Regele Mihai I și A. S. R. Principele-Regent Nicolae, ascul tând discursurile la solemnitatea inaugurării.

ZEPPELINUL SI AMERICA

Capitanul Dr. Eckener
comandanul zeppelinului

Dirijabilul „Graf
Zeppelin” in fata hangarului
inainte de plecare

Singurul pasager le-
merun al dirijabilului Lady
Drummond-Hay.

Dr. Eckener da ultimele
lamuriri inainte de plera-
te

Capitanul Lehmann
unul din conducatorii diri-
jabilului.

Graf Zepe-
lin” dea-
supra sta-
tuei Libertă-
ții.

Dirijabilul isi ia sborul in arlamalele multimii.

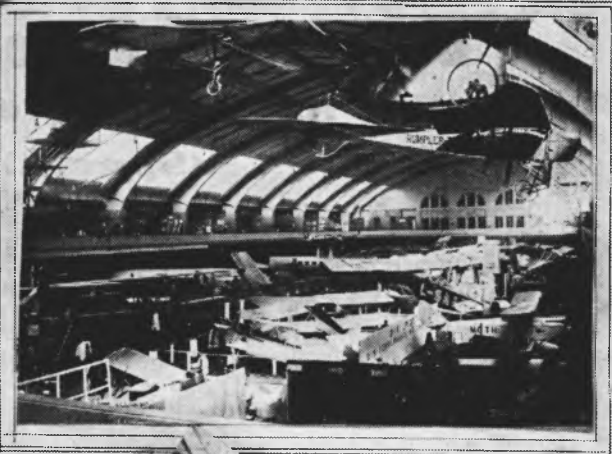
KINDLER

Expoziția Aero- națională din

BERLIN

Primarul Böss, rostind discursul de înăuqrare.

Marea sală a expoziției.

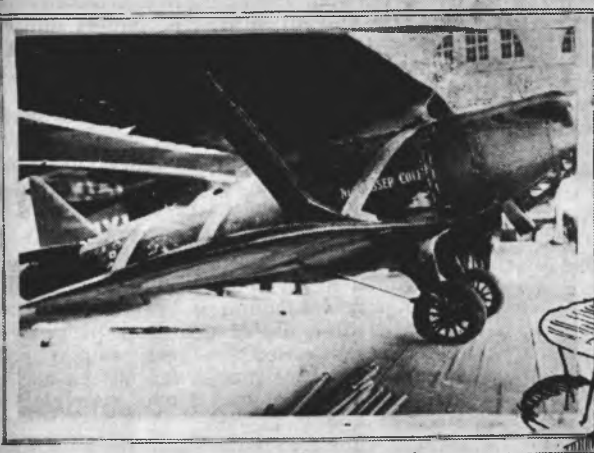
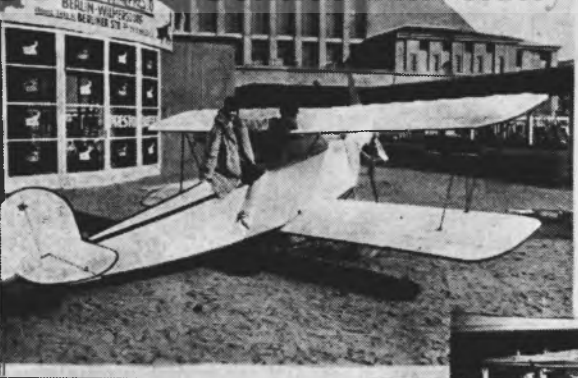
Curios aspect al avionului francez „Farman Super Coliath”.

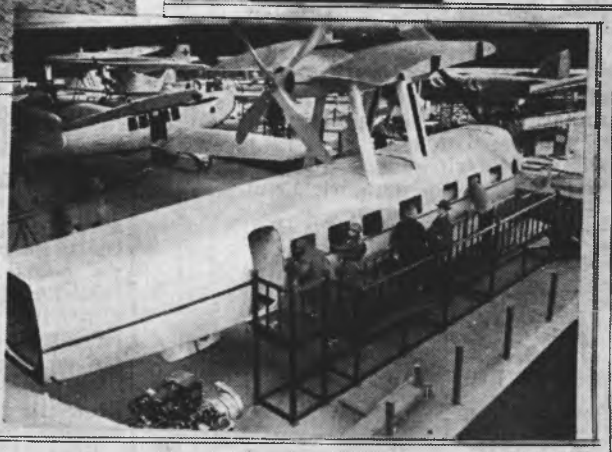
Un avion rusesc pe patine care s'a distins pe stenele înzăpezite ale Rusiei.

Avionul lui Lillienthal, prima mașină de zburat, expusă la salon.

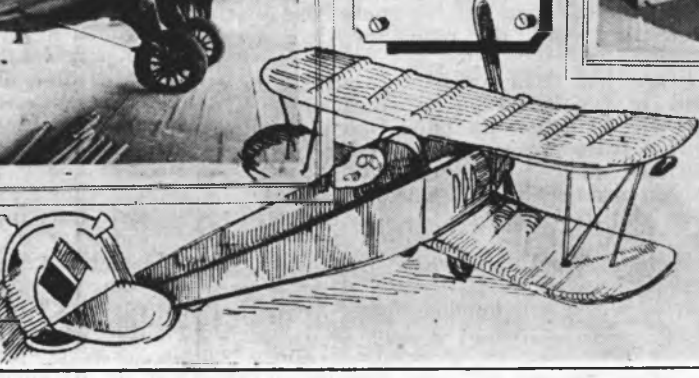

Cel mai mic avion din expoziție „avion pentru doamne”.

Un „autobus aerian” Farman care are și un bufet pe bord.

Avionul cu care Costes și Le Brix au jăcut înconjurul lumii.

Rubrica Cinematografică

Dece le plac femeilor pietrele prețioase ?

Ce ne spune Miss Peggy Joyce, posesoarea celui mai mare brilliant din lume

(Special pentru „Realitatea“)

AND m'am hotărât să cumpăr, în luna Ianuarie a acestui an, un brilliant pentru care am plătit frumusețea sumă de 300.000 dolari. n'am fost indemnată la aceasta, de nici una din cauzele, care determină de obicei pe femei, să cumpere pietre prețioase.

Aceste cauze sunt:

1. Vanitatea.
2. Dorința de a fi invidiate de alte femei.
3. Sentimentele.
4. Socoteala unei bune investițiuni.

Bineînțeles că ultima din aceste patru cauze, a făcut oarecum parte din socotelile mele. Căci, drept vorbind, în zilele noastre, când averi imense se risipesc în jocurile și fluctuațiile bursei, te simți foarte bine, știind că posezi într'un mic „safe” o piatră, care oricând poate valora atât, cât ai plătit pentru dânsa.

Piatra despre care e vorba, una dintre cele cinci pietre faimoase ale lumii, a fost descoperită numai de vreo câțiva ani, în Sudul Africii. Descoperirea aceasta, a însemnat în lumea bijuteriilor, un eveniment de o covârșitoare importanță, pentru că o astfel de piatră n'a mai fost descoperită de aproape un secol.

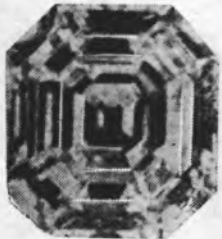
Piatra e mai mare decât celebrul brilliant „Kohinoor”, iar experții au decretat-o „unică”, grație excepționalei limpezimi în raport cu greutatea și mărimea ei.

Când brilliantul a fost scli'ut la Amsterdam, s'a văzut că e într'adevăr regele brilliantelor și se potrivea numai la coroana unui împărat atotput mic. Are greutatea de 127 carate.

Dar împărați nu mai er.u. iar regii în viață nu puteau să-și mai permită asemenea luxuri — nici chiar regele George al Angliei, care dă mereu dovezi de simplicitate poporului său.

De îndată ce brilliantul a sosit la Londra, bijutieri din întreaga lume au plecat special ca să-l vadă. Cei mai renumiți experți din Paris, New York și Madrid l'au cântărit, încercat și admirat, găsindu-l neîntrecut.

Cumpărătorul a fost un sindicat de bijutieri londonezi. Acesta, după un termen de expoziție, a oferit piatra spre vânzare. Și s'au ivit numai doi amatori. Unul, era un

Brilliantul care a costat 300.000 dolari

bogat maharadjah indian, care a oferit în schimb un pendantic celebru de smarald și o stea de briliante și rubine.

Al doilea amator, a fost un mare și binecunoscut bijutier de pe Fifth Avenue din New-York. Acesta, oferit bani gheață. Americanul a fost preferat și a venit el însuși la Londra ca să-și ia în primire piatra și să și-o transporte acasă, la New-York.

Eu sunt de mai mulți ani clienta acestui renumit bijutier. Într-o bună zi, patronul însuși mă chiamă la telefon și-mi spune: — „Avem ceva excepțional de interesant să vă arătăm. Miss Joyce”. Am vizitat magazinul. Acolo, am fost introdusă cu mare

ceremonial într'o cameră secretă. Pe o masă, așezat pe o califea neagră, se găsea cel mai mare brilliant pe care l-am văzut vreodată.

Totdeauna am simțit o mare atracție pentru pietrele prețioase, grație strălucitoarelor frumuseți. Dar acesta, era de o frumusețe răpitoare.

Deși un obiect atât de mic, domina totuși întreaga cameră, ne domina pe toți câți eram în jurul ei.

D-ra Peggy Hopkins Joyce

Domnul Black (de data aceasta nu mai e nici un secret și pot să-i dau numele în vileag.) care-mi prezintă piatra, surăse și-mi zise:

— „Ce părere aveți despre piatră, Miss Joyce?”

— „Niciodată și nicăeri n'am văzut ceva asemănător” îi răspunsei eu. Și din clipa aceea simții imperios dorința să posed această piatră! Nici o altă femeie nu trebuie s'o poarte.

Mister Black îmi povesti scurta istorie a originii brilliantului, pe care o ascultam cu interes crescând și care mă absorbi apoi cu totul.

— „Piatra aceasta” — spuse dânsul — „este un record, dar până acum nu are o istorie”.

Fraza îmi suna amețitor în urechi și e-coul se repeta mereu în sinea mea.

Marile briliante din lume sunt nemuritoare. Ele trăesc vecinic. Cu deosebire de perle sau alte pietre, briliantele nu se pot decolora sau schimba cu ceva. Aceasta le face atât de prețioase — dar și atât de rare.

Domnul Black îmi vorbi iarăș:

— „Miss Joyce”, îmi spuse el cu o voce foarte serioasă, „numele femeii care va începe istoria acestui brilliant va fi tot atât de nemuritor ca și piatra însăși”.

„Secole de aci în colo, mii de ani în viitor, brilliantul acesta va fi purtat de femei frumoase. Și când ele vor istorisi povestea brilliantului, vor spune:

„Purtat întâiu de...”

Se făcuse puțină liniște. Bijutierul privea la mine. Eu admiram brilliantul. În urmă auzii o voce lăuntrică repetând refrenul:

„Purtat cel dintăiu de Peggy Hopkins Joyce!”

Mi-am dat seama că n'am la activul meu nici o faptă mare, care să contribuie ca numele meu să supraviețuiască.

Aci în acest brilliant magnific, expus pe masă, era norocul de a deveni nemuritoare!

— „Nici o altă femeie, căreia nu-i curge sânge regesc în vine, n'a început vreodată istoria unui asemenea brilliant”, adăugă Mr. Black.

— „Cât — Cât costă?” întrebai. Cuvinte destul de banale pentru a vorbi despre o asemenea strălucire. Dar așa-i, toate lucrurile din această lume își au prețul cu-venit.

— „Trei sute de mii de dolari”, îmi răspunse bijutierul.

Trei sute de mii de dolari!

O avere pentru oricine și mai mult chiar, pentru mine.

Dar la urma urmelor, ce reprezintă banii, dacă-i punem în balanță cu nemurirea?

Suma era fantastică, imensă, pentru că s'o cheltuiască o femeie pentru o singură piatră, totuși... „Am s'o cumpăr”, mi-am zis. Și mi-am îndeplinit dorința.

Merit oare să fiu monstrată?

Dece le plac femeilor pietrele prețioase? Am notat la început „vanitatea” și pot adăuga că e un la'er cu două fețe.

Întăia, briliantele scot în evidență frumusețea unei femei cum n'o pot scoale nici un fel de pietre prețioase. A doua, este că posesiunea brilliantelor, marchează pe femeie, ca făcând parte din lumea bogală. Nici o femeie nu dorește să fie luată drept săracă. Și despre nici o femeie nu se poate spune că e săracă atunci când poartă briliante strălucitoare.

Femeile poartă briliantele nu atât ca să impresioneze pe bărbați, cât ca să facă pe alte femei geloase. Se găsește în asta una dintre cele mai caracteristice trăsături feminine. De obicei, bijuteriile femeii sunt cumpărate de către bărbat. Purtându-le, ea demonstrează celorlalte femei: „Iată cum sunt apreciată de bărbat!”

Este la fel cum fac 9 din 10 bărbați, cari nu cumpără femeilor pietre prețioase dintr'un impuls al dragostei, ci din dorința de a arăta altor bărbați „ceace pot ei”. *Vanitas, vanitatum.....*

Câteodată și sentimentele joacă un rol de seamă în preferința unei femei. Eu însuși, port totdeauna o brățară de diamante, care nu e dintre cele mai prețioase din colecția ce posed; o port numai pentru sentimentul care mă leagă de ea.

Bijuteriile date unei femei, reprezintă pentru dânsa dovada concretă a atașamentului unui bărbat. Nu voiți spune nici „dragoste” și nici „afecțiune”, dar dovada că femeia e preferată altora, merge drept la inimă.

Și mai departe, un brilliant reprezintă pentru femeie o investiție destul de sigură. Dânsa cunoaște prea puține alte feluri de investiții. Un brilliant e ceace poate dânsa să priceapă mai bine. Unele femei sunt atât de pasionate după bijuterii, cum sunt unii bărbați pentru jocul de bursă cu acțiunile.

(Din englezește de N. L. ROTANU)

Ecouri cinematografice

PREFECTURA DIN CONSTANTINOPOLE a semnat un contract cu o societate cinematografică, pentru a filma diferite peisagi și monumente din Constantinopole și împrejurimi, pentru a se forma un film de propagandă.

Se vor face mai multe copii, care vor fi proiectate în principalele orașe din lume.

Lucrarea se va executa în trei luni și va fi controlată de Prefectură și de Touring-Clubul din Constantinopole.

ZIGOTO A MURIT! E o veste tristă pe care suntem nevoiți să o împărtășim cititorilor. Moartea i-a provenit din cauza unei răceli, care s'a transformat într-o pneumonie gravă.

A fost înmormântat la Hollywood, iar carul funebru, a fost urmat de toți prietenii și cunoscuții săi.

Unde mergem?

LA Cinema „Select”, vom putea vedea frumosul film al *Brigittei Helm*: „*Jachta celor 7 păcate*”.

CINEMA „Trianon”, reprezintă marele film de succes „*Regele Regilor*”.

LA Cinema „Capitol” și „Lipscași”, vom revedea pe *Wilma Hanky* și *Ronald Colman*, în ultimul lor film: „*Flacăra amurului*”.

LA Cinema „Odeon” se reprezintă interesanta producție a casei „Fox”: „*Provincia*” cu *Dolores del Rio*.

LA Cinema „Boulevard Palace” unde „*Ana Karenina*” cu *Greta Garbo* și *John Gilbert*, își continuă succesul.

Nouile filme

Corinne Griffith, in filmul „Lady Hamilton”

Poșta Cinefililor

I. B. — *Maria Corda*, c/o The Standard Casting Directory, 616 Taft Building, Hollywood, Calif., U. S. A.

LILY A. — *Ivan Petrovici*, c/o Hegewald-Film-Gesellschaft, Berlin S. W. 48, Friedrichstrasse, 250. Și mai puteți scrie și pe adresa: c/o Rex Ingram studio, Nice. **Alice Terry**, c/o Rex Ingram studio, Nice. **Raymond Kean**, **Gilbert Roland** și **Wilma Hanky**, c/o The Standard Casting Directory, 616 Taft Building, Hollywood, Calif. U. S. A.

AL. Z. STĂNESCU. — *Clipa-film*, C. A. Rosetti 2, București. Tot de acolo vă puteți procura și adresele d-lor **Horia Igiroșanu** și **Sireteanu**.

ALFONS DI VALENTINO. — 1) **Lya de Putty**, The Standard Casting Directory, 616 Taft Building, Hollywood, Calif., U. S. A. Știe numai câteva cuvinte. 2) **Harry Liedtke**, Saarow-Peskow bei Berlin Villa. În majoritatea cazurilor trimete. 3) **Valentineann** și **Vraca**, c/o Teatrul Național, București, Calea Victoriei. Cred că „*Povara*” se va reprezenta până la Crăciun.

Activitatea regisorilor

FIRTZ ZOREFF și **EDMUND VON HAHN**... lucrează cu asiduitate la noul lor film: „*Un ministru fără portofoliu*”. Rolurile principale au fost încredințate artiștilor: **Oscar Marion**, **Albert Pauling**, **Robert Garrison**, **Betty Bird** și **Hélène de Muenchhofen**. Figurația e formată din 600 de persoane.

RALPH BLOCK...

...face ultimele pregătiri pentru realizarea filmului. **Aparențele lumii**. Cu această ocazie își face reparația în studio frumoasa **Bessie Barriscale**, care se retrăsese acum câțiva ani după ecran. Alături de ea, mai apar, **Robert Armstrong**, **Eddie Quillar** și **Lina Basquette**.

FILATELIA

INIȚIATIVA NOASTRĂ

DUPA cum reese limpede dintr-o fugară privire asupra celor douăzeci de pagini ale „*Realității Ilustrate*” revista noastră abordează în sumarul ei cele mai diverse domenii.

Ea satisface cerința inițială a oricărei publicități, difuzarea în masse a unei idei. Pentru ca o idee, să dea rodul cerut, ea necesită o plantare în vastul ogor al publicului. Filatelia de pildă, este fără îndoială o expresiune a unui anumit gen de artă, este o ramură importantă a geografiei, o ocupație plăcută și pentru anumite persoane, o sursă foarte productivă.

La noi în țară, ca să utilizăm un exemplu lesne controlabil, numărăm mii de colecționari de mărci.

Activitatea lor este însă una pur individuală, fiecare lucrează separat, în lipsa unor programe speciale, grație cărora aceste forte disparate, să lucreze împreună, să colaboreze la o realizare mai rapidă și mai perfectă a telului lor. Este de la sine înțeles, că în atare condițiuni toate aceste prețioase energii se risipesc zadarnic.

„*REALITATEA ILUSTRATĂ*” a luat inițiativa omogenizării lor, strângerea lor laolaltă, pentru ca unite, să constituie forța totală a filateliștilor români.

Excepționând o operă de materie pur internă, care aiurea este de mult realizată, ne vom strădui împreună cu prietenii cititorilor ai acestei rubrici, a introduce filatelia românească în concertul specialității mondiale, unde prin afirmarea ei, are mulți sorti de a izbândi. **ARTHUR VOGEL**

Noile mărci „Dobrogea”

CU ocazia cinquantenarului Dobrogei se va pune în circulație începând de la 25 Octombrie a. c. o nouă serie de mărci jubiliare, compusă din următoarele valori:

1 leu, verde închis reprezentând portretele în medalion, ale defunctului rege Carol I (fotografia de la 1878) și a regelui Mihai I.

2 lei, maro, reprezentând portul Constanța cu farul dupe dig.

3 lei, neagră, cu reproducerea după mărca de un leu.

5 lei, violet, reprezentând momentul de la Adanț-Klissi.

7.50 lei, albastru deschis, cu fotografia mărcilor de 5 lei.

10 lei, albastru închis, reprezentând podul dela Alba-Voda.

20 lei, roșie, aceleași fotografii ca pe mărcile de 10 lei.

Pentru ca publicul să nu sufere dificultăți la cumpărarea acestor mărci s'au dat dispozițiuni speciale de distribuție, de către Dir. G-rală P. T. T.

Cronica noutăților

Africa de Sud. — Marca de 6 p. apare acum cu legenda „*South-Africa-Suidafrika*” și rămâne imprimată cu aceeași culoare, gris cu cifre negre.

Albania. — În Noembrie va avea loc încoronarea regelui Zogu I. Cu această ocazie se va imprima o nouă serie de mărci.

Belgia. — O nouă serie de „taxe” va fi emisă cu următoarele valori: 6.70, — 1 fr. 20, — 3 fr. 50.

Mica Publicitate

MULTI colecționari dor să a face schimburi intracât fiecare catalog prezintă o lacună în seriile sale.

Alții, necesită desigur o aprovizionare pe care lipsa de relațiuni sau a unei adrese o împiedică. În fine, filateliștii mai înaintați au continuat trebuința de diverse lucruri pe care obișnuitele cataloage, nu le pot pune lesne la îndemână.

Din aceste motive, odată cu introducerea rubrici ei noastre vom acorda în limita prețiosului spațiu, un bun prilej tuturor colecționarilor de a utiliza serviciile unei „*reviste publicitare*”. Costul fiecărui cuvânt va fi de lei 5 (minimum 10 cuvinte) expediat prin mandat pe adresa „*Realitatea Ilustrată*”, pentru Rubrica Filatelică — București 1 Str. Săringar 7.

BAGHETA MAGICA

BUCUREȘTI IV
STR. D-TRU RAOVITZA, 26

APARATE MAGICE
SCAMATORII, SURPRIZE
ARTA MAGICA
ARTA DE A TE FACE
PLACUT IN SOCIETATE

12 SCAMATORII
COMPLETE CU APARATE
SE EXPEDIAZĂ CONTRA
LEI 95.— RAMBURS

CEREȚI GRATIS NOUL
CATALOG ILUSTRAT CU
NUMEROASE SCAMATORII
SENZAȚIONALE

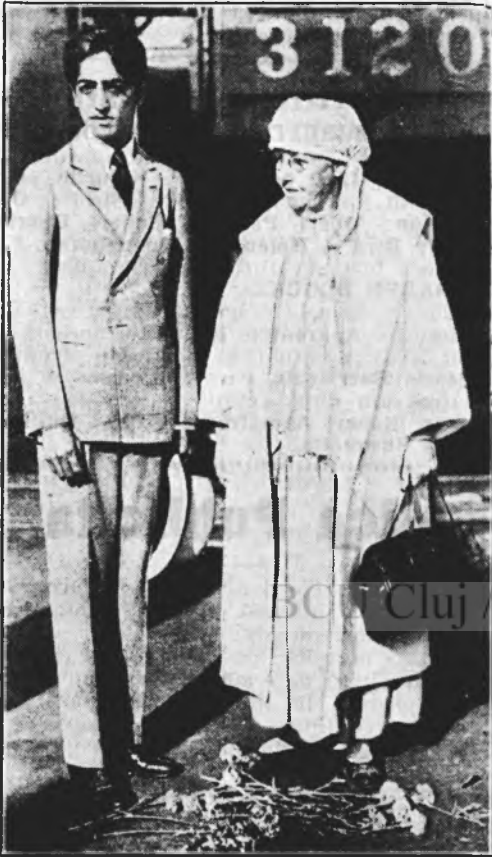
Poșta aeriană „Saar”

O vizită la Krishnamurti

noul mesia al omenirii.

RELIGIUNILE, tagmele, și castele bisericesti, sunt multe și nenumărate. Dar sufletul omului, oricărei religii ar aparține, crede în ivirea unui Messia, care să mântuiească omenirea.

Dar în veacul nostru de materialism rapid și calculat, când idealismul este o noțiune care aparține trecutului, apariția unui nou Messia, a trecut neobservată de marile publice.

Krishnamurti și teosofa Annie Bessant, pe peronul gării din Los-Angeles

Un nou Messia?!?! Scepticii și realisti secolului nostru, au zâmbit îngăduitori, și au notat poate, pe o foaie de carnet, mica informațiune verbală sau a ziarului.

Messia zilelor noastre ar fi poate acela, care ar descoperi marea taină a lui „perpetuum mobile”. Așa cel puțin declară marea majoritate a savanților.

„Acela care ne-ar da pâine”, râsund tunc vocilor aceloră cari muncesc sub diverse forme....

Și totuși!! Messia s'a născut, trăește, împarte cuvântul său mângâietor și căsl'gă pe zi ce trece, ncui adeziuni la credința sa, adeziuni provenind din toate straturile sociale... Așa afirmă teosofii, noul nume al astrologilor și vizionarilor moderni.

KRISHNAMURTI!!! Un nume care a trecut de mult granițele continentelor, vlăstar al Indiei mistice, despre care întreaga omenire a vorbit cu teamă, admirație sau indiferență.

Faima lui a crescut din ce în ce, iar curiozitatea amatorilor de senzațional, a mers până acolo, încât l-a înconjurat cu o gardă, pentru că interesul pe care-l suscită persoana sa, să nu fie alterat cu nimic.

Cunoscutul scriitor englez Rom Landau, descrie în cele de mai jos, o vizită de câteva

săptămâni, la noul Mântuitor al omenirii, al cărui oaspe a fost, în castelul său Eerde din Olanda.

NU cu puțină curiozitate, am așteptat întâlnirea cu noul Messia al omenirii pe care doream să-l cunosc cu orice preț, și a cărui sosire în Londra, din California fusese trâmbițată de ziare, John Barrymore, Cecil de Mille, și o serie întreagă de personaje importante, din lumea filmului, îi sunt prieteni. Messia și Hollywood? Cine n'ar fi fost curios, într'un asemenea caz?

Prima impresie pe care am avut-o în fața indianului a fost: Un tânăr manierat, elegant, cu trăsături nobile și cu o voce melodioasă.

Imediat după convorbirea lungă și interesantă, m'a invitat să-l vizitez la moșia sa olandeză din Eerde, unde obișnuiește să petreacă lunile de vară în cercul câtorva prieteni intimi.

Urmându-i cu plăcere invitația, m'am instalat după puțin timp în castelul de mai sus, situat în provincia Ommen (Olanda). Este un palat măret, datând din secolul al XVII-lea și a fost dăruit lui Krishnamurti acum câțiva ani, de baronul van Pallandt — un aderent al său, — împreună cu moșia și splendidele păduri, care înconjoară domeniul, în suprafață de cca. 15 km. p.

Locuind în apropierea lui și a intinilor săi, timp de câteva săptămâni, am putut primi un răspuns relativ, la cele două mari întrebări pe care și le-au pus în ultimii ani, milioane de oameni:

Cine este Krishnamurti și care este opera sa în tînta lui?

Cunoscătorii istoriei religiunilor, știu și afirmă că de când există omenirea, au fost indivizi cari printr'o metodă religioasă sau mistică, cunoscută numai de ei, au putut să rezolve probleme care rămăneau tainute marilor masse. Unii le rezolvă prin intuiție, alții prin telepatie iar alții prin metode obișnuite, mai cu seamă prin contactul cu diferite științe și maeștri, cari locuiesc de obicei în răsărit.

TEOSOFA Annie Bessant, împreună cu Charles Ledbeater cunoscutul savant și ocultist englez, au primit la începutul acestui secol o înștiințare „divină”, cum că micul indian Krishnamurti ar fi capabil într'un viitor apropiat, să reinvieze în timpurile noastre de credință materialistă, legile religioase și etice ale trecutului. Ca urmare la aceasta, micul indian, a fost supus unei educațiuni desăvârșite; parte în India, parte în Anglia, în casa contesei De la Warr. A frecventat deasemenea universitățile moderne, în special la conferințe de literatură, istorie, limbă și artă. Totodată și-a asumat cunoștințe foarte vaste în domeniile ocultului din Răsărit și Apus. Cea mai înaltă țintă a tânărului și misticului intelectual, a fost să-și impue cu toată sinceritatea sufletească, principiile etice așa cum sunt predicat de toate adevăratele religii. Cu toate că din cea mai fragedă tinerețe, a fost un om religios, și-a menținut totuși libertatea, neadaptându-se nici unei religii, ci s'a străduit să caute adevărul din ele, dela originea lor, fără a se interesa însă de forma exterioară și de ritul în care este practică.

În decursul anilor, tânărul Krishnamurti, căută cu tot dinadinsul și — după afirmația lui, — izbuti prin marea putere de voință pe care o posedă, — să se lepede de sarcinile spirituale, care se numesc: invidie, mândrie, egoism, descurajare și să devină din ce în ce mai stăpân pe sine și pe simțurile sale.

După ce și-a format educația în acest sens până la măsura de a-și putea stăpâni toate slăbiciunile, și după ce s'a convins că a găsit liniștea sufletească, despre care au vorbit toți conducătorii și învățătorii diverselor religii, fie că se numeau Christos, Moise, Budha, Francisc sau Augustin, — care se împăcaseră cu divinitatea, rezistând isptetelor, — a început să învețe pe alții.

Întâi a încercat cu succes să demonstreze unui cerc restrâns de prieteni, prin ce metode de credință și acte de voință; prin ce fel de viață și auto-sugestie se pot înlătura din viața de toate zilele, greșelile și slăbiciunile și cât de puternică este mulțumirea sufletească a acestei liberări de cele lumești.

Prietenii s'au înmulțit mereu, s'a format o comunitate și dintr'o comunitate, s'au format mii și mii de elevi, urmași, credincioși. Nici lor nu le spune Krishnamurti altceva, decât același lucru ca și prietenilor săi, același sfaturi pe care le-au predicat

Krishnamurti cu turban

toți învățătorii și capii religiilor, din toate părțile lumii.

Pentru ca să se poată stabili un contact permanent cu masa credincioșilor, a trebuit să se înființeze o așa numită centrală, de unde cuvintele și sfaturile lui Krishnamurti să poată ajunge la prietenii săi.

Glandezul van Pallandt, — care și-a găsit vindecarea sufletească în învățăturile indianului, — dăruie tânărului său învățător întreaga lui avere (castelul și moșia) pentru ca baza exterioară a noiei religii, să poată fi stabilită.

Aci, unde se adună toate firele conducătoare, petrece Krishnamurti câteva luni de vară pe an, în cercul a cca. 50 de prieteni intimi, cărora le predă învățăturile sale.

Întregul cerc de prieteni, care aparține ațător națiuni, confesiuni, ocupațiuni și straturii sociale, trăește în mărețul castel, într'o sistemă completamente spartană; chiar eu, particularul și musafir, trebuia să-mi curăț zilnic camera personal, ca și hainele și ghețele, să-mi servesc la masă singur mâncarea, într'un cuvânt să renunț pe câteva săptămâni la orice fel de serviciu străin. Alcoolul, tutunul și carnea, nu sunt întrebunțate niciodată. Ziuă începe de obicei cu o meditațiune comună, în majoritatea cazurilor sub conducerea vestitului teosof Jinarajadasa. În plimbări lungi, singuratec prin splendidele păduri înconjurătoare, elevii își asumă învățăturile maestrului. În luna August a fiecărui an, se organizează un congres anual, pe câmpia în-

Krishnamurti, la mijloc, în grup cu ajutorii săi, predi- când în săptămâna congresului anual, la Ommen.

tinută, unde vin zeci de mii de credincioși și curioși din toate părțile lumii, adăpostindu-se sub corturi de cauciuc.

Timp de o săptămână, ascultă conferințele ocultiştilor cunoscuți, teosofilor și filozofilor și în fiecare seară, așezați în jurul unui foc aprins în mijlocul unui luminis, ascultă cuvântările improvizate ale lui Krishnamurti.

Lăgărul din Ommen și castelul din Eerde, reprezintă centrul de acțiune european, al indianului. Toamna pleacă la Adyar (Madras) India, unde organizează un congres asemănător, pentru credincioșii indieni și asiatici. Primăvara pleacă în California. A-

proape de Los Angeles, în valea Ohay-Valley, se adună elevii și credincioșii americani la un congres săptămânal.

DACĂ fapte au confirmat ipotezele și afirmațiunile credincioșilor săi, este o problemă care nu se poate deslega în aceste coloane.

Totuși, un lucru este cert: acel care stă de vorbă cu noul Messia, constată că are în fața sa un om, cu o putere extraordinară de sugestie și de gândire. Și contrar tuturor vechilor predicatori ai religiilor, Krishnamurti nu este un dușman al progresului

modern.

Un mare număr de oameni politici, artiști și savanți, se numără printre prietenii lui, mai mult sau mai puțin devotați, și este însuși un aderent al sporturilor moderne, cunosându-le în majoritatea lor, și jucându-le în parte ca amator, de exemplu: tennis, golf, automobilul, motocicletă, călăria, etc.

Generația viitoare, își va da seama, dacă învățăturile noului Messia vor da roadele așteptate. Până atunci, materialismul avid domnește și nu poate fi evacuat atât de repede din cetatea, în care s'a fortificat.

(În românește de L. M.)

Castelul Eerde din Ommen

Clădiri subterane urlașe

Enigmatic dar și simplu. După atâtea cutremure de pământ distrugătoare, în Japonia cea modernizată de jumătate secol, s'a ajuns la ideea, că nu există alt mijloc, de a avea clădiri mari cu mai multe etaje, asigurate împotriva prăbușirii, decât construirea lor **nu în sus, ci în jos, sub nivelul pământului**. Se pot clădi astfel case, cu oricâte etaje de subsol, în care iarna va fi cald și vara, răcoare. La Tokio s'a și pro-

ectat construcția unei clădiri, după acest sistem. Casa va avea 80 de etaje subterane și se va construi cu un calcul foarte original, pentru ca mai târziu, să se poată adăoga alte câteva „etaje”. Scheletul casei va fi de oțel. „Celulele” vor fi formate din ziduri de beton. Casa va avea aspectul unui cilindru, adânc de 350 de metri. Un tub uriaș cu un diametru de 25 m., diametru, va servi acestei „clădiri” subterane, drept mijloc de comunicație, fiind ocupat de ascensoare, ventilatoare, oglinzi măritoare, pentru a furniza până în fund, lumina puternică a

soarelui, etc... Tot pe aici casa va fi prevăzută cu telefoane, radio, electricitate și alte amenajamente. Construcția va necesita de două ori mai puțin timp decât în cazul când o astfel de construcție s'ar ridica în sus. Planurile sunt datorite arhitectului Minamoto și costul clădirii e calculat la 25 milioane dolari.

Proiectul acesta a fost întâmpinat cu neîncredere și cu zeflemele; dar și cel dintâi Metropolitan, fusese primit tot cu glume și batjocuri.

Un grup de evzoni, la expoziția din Salonic. (Foto T. Biciolla).

Defilarea cavaleriei turcești, la serbările din Constantinopol, la 6 Oct. c.

PARFUMERIE
Mignot Boucher
PARIS
(FRANCE)

*Poudre
Crème
Fards*

DACINA SPORTIVA

Campionatele internaționale de tennis

CA de obicei, sezonul de tennis a fost încheiat în Capitală, cu un spectacol grandios, Elegantele court-uri ale „Tennis Clubului Român” din strada Carol Davilla, au fost teatrul desfășurării competiției internaționale a României, și al disputării matchurilor pentru **Cupa Cămărășescu**.

În campionate și-au dat adeziunea, rachețele consacrate din țară, precum și jucătorii

AL. BOTEZ, finalist în campionatul internațional al României, a învins pe Doerner (Arad).

străini ca **Mac Veagh** (America), **dr. Albrecht** (Viena).

Jucătorii cehoslovaci **Jan Kozeluh**, **Malecek**, **Zaoralek**, au declarat forfait în urma indispoziției primului, astfel că și întâlnirea proiectată Cehoslovacia-România, a fost contramandată. Dintre băștinași, prezența lui **Poulieff**, **Botez**, **dr. Lupp**, **San Galli**, **Doerner**, **Roman**, **Rossetti** și **Krupenski**, asigură cu prisosință reușita concursurilor. Timpul a ținut și de astădată să dejoace cu capriciile-i periculoase, toate așteptările. După partidele eliminatorii, o ploaie abundentă a provocat o pauză forțată de două zile, ceea ce a avut darul ca ulterior numărul redus al spectatorilor să fie diminuat în semifinale și finale, la limita minimă. Publicul nostru nu concepe încă, că sportul alb oferă aceleași palpitate emoții și prezintă același interes, ca și o dispută de foot-ball.

Conform tradiției, surprizele nu au întârziat să creeze diversiunea de rigoare. Astfel în un sfert de finală, tânărul **Botez** elimină pe vechiul as **San Galli**. Semifinala dintre **Poulieff** și **dr. Lupp** pareă dinainte jucată. Faima „doctorului” răpea orice speranțe jucătorului tegerist. Faptul s'a confirmat în tocmă după primele două set-uri pe care Lupp și le adjudecă lesne. Primele jocuri din set-ul următor revin tot arădeanului. Spre surprinderea generală, **Poulieff** recuperează și după însușirea acestui set, obține și pe celelalte două și în același timp și matchul.

Stănescu este învins de **Botez** prin w. o. astfel că finala opune pe **Botez** lui **Poulieff**. Este suficientă această calificare pentru a considera pe tânărul **Botez** definitiv etalat în rândul modest al marilor vedete. Matchul susținut însă, ne face a crede că această apreciere, deși superlativă, este în fond insuficientă. **Botez**, cu elanul specific vârstei, dar cu o considerabilă doză de calm, și precauție, incompatibile de sigur cu cele douăzeci de primăveri ale pensionarului tegerist, își înscrie la activ primele două set-uri, cu 6-0 și 6-3. Plăpând în lovituri din cauza unei construcții fizice nedesvoltate, suplinese această lipsă musculară printr'un abil plasament al mingilor pe terenul advers.

Mai rezistent și mai dibaci, datorită unei practici îndelungate, **Poulieff** obține printr'un uriaș efort celelalte jocuri, învingând în „best of five”, nu fără a întâmpina totuși o dărză rezistență.

În vederea finalei pentru **Cupa Cămărășescu**, între clubul „**Hellas**” (Arad) și „**T. C. R.**” (București), **dr. Lupp** realizează o strălucită revanșă contra lui **Poulieff**, în trei set-uri, atribuind primul punct clubului său.

Matchul între **Doerner** (II.) și **Botez** (T. C. R.), suscită un deosebit interes. După diferența **Lupp-Poulieff-Botez**, victoria concețeanului doctorului, apare certă. Cu 11-9, deci 20 games-uri, el își adjudecă în adevăr un set. În al doilea însă, regularitatea matematică și calmul lui **Botez** aduce egalarea cu 6-2. Al treilea, este un aprig duel, în care forța drive-ului lui **Doerner** se zbrobește de tenacitatea adversarului. Arădeanul obține 9-7. Din cauza întinericului matchul se continuă a doua zi.

Botez dovedește că este un „best of three player” prin excelență. Cele două set-uri îi revin cu ușurință cu 6-3, astfel că rezultatul în cupă este 1-1. În dublu, **Lupp-Doerner**, înving cu 6-3, 6-3, 6-4. Deci 2-1 pentru **Hellas**.

Celelalte două „simple” se împart: **Poulieff** învinge pe **Doerner** și **Lupp** pe **Botez**. La simplu doamne, în internaționale, **d-na Schlosser**, a învins pe **d-na Florescu**.

În proba de dublu d-nii **Lupp-Doerner** dispun de **Poulieff-Krupenski**.

D-na Patterson-Mac. Veagh se clasează primii în dublu mixt.

A. VOGEL

Săptămâna sportivă

STAGIUNEA se apropie de sfârșit. Cantitativ, desfășurări mai modeste de spectacole. În schimb, consistența disputelor, în vederea bilanțului de toamnă, crează călătăți mai superioare.

PREZENTA pe program a echipei din **Bulevard**, în luptă pentru întăietate, cu excelenta formație alb-albastră a **harmicilor macabiști**, creiază totuși un spectacol cu totul diferit: pe arena din **Dudești**, asistența mai numeroasă ca de obicei, înflăcărare mai aprinsă și tendințe mai hotărâte spre rebeliune. După un spectacol rar de **foot-ball**, dar tot atât de puțin des ca galerie, grație conducătorilor **teamului din Dudești**, jocul se termină cu 3-1 pentru **Juventus**, fără a se înregistra scandalul scontat de ciorile nerăbdătoare de a înhăța în pliscul lor hrăpăret, dezordini pe arena **Macabilor**.

Olimpia, conform așteptărilor dispune lesne de **Unirea Tricolor** cu 4-0.

Venus, contrar prevederilor, obține numai 1-0 în fața **echipei univrsitare** care opune în defensivă o dărză rezistență.

CLUJ: România-Muncitorii 7-1, **Haggibor-C. F. R.** 1-0.

ORADEA: Stăruința-Crișana 1-1.

ARAD: Gloria C. F. R.-Tricolorul 4-1.

TIMIȘOARA: C. A. T.-Chinezul 2-0; **T. M. T. E.-Banatul** 1-1; **Politehnica-C. S. Jimboia** 0-0; **Fratelia-Rapid** 4-1.

REȘITA: U. D. R.-Kadima 3-0.

SIBIU: Amateure-H. T. V. 1-1.

CRAIOVA: Oltul (Slatina)-Fulgerul 8-0;

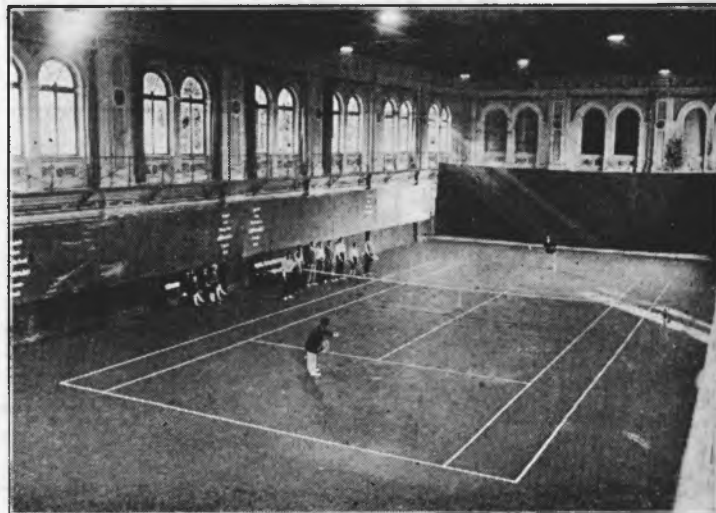
Rovine-Grivița-Fulgerul 1-0.

POULIEFF, în matchul cu dr. Lupp.

PRESA, ca de obicei la datorie, interviewează pe concurenți. La mijloc redactorul sportiv al „Realității ilustrate”.

O nouă sală de tennis, de proporții remarcabile a fost inaugurată de curând la Berlin.

SAN GALLI, fost campion național al României, unul din veteranii sportului alb.

D-ra MIA STERIADE în stânga și una dintre partenerile ei se antrenează în vederea campionatelor.

GH. POULIEFF, campion internațional al României pe 1928.

Citiți „RADIO“

Jurnal pentru vulgarizarea radiofoniei. Cuprinde articole, îndrumări, sfaturi, informațiuni și programul pe o săptămână înainte a tuturor posturilor de emisiuni. 16 pagini mari 6 lei exemplarul

„REALITATEA ILUSTRATA”
REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
București, str. Sărindar 9
Telefon 306/67

PREȚUL ABONAMENTULUI

Pe un an Lei 300
Pe o jumătate an „ 160
Pe trei luni „ 85

PENTRU STRĂINĂTATE

Pentru America „ 800
Pentru Cehoslovacia și Jugoslavia. „ 360

Director redacțional
NIC. CONSTANTIN

O faimoasă echipă de baseball

DĂM aici fotografia uneia dintre cele mai faimoase echipe de baseball din America. Este echipa feminină din orașul Mexico, care poartă numele „Alijadores”.

Echipa a fost fondată de către o studentă de la universitatea din Kansas. Aceasta a inițiat întâi pe tovarășele sale în acest sport, apoi a format echipa și în urmă a pornit în căutarea de matchuri.

Dar cum în Mexico-City, nu se găsea nicio altă echipă feminină de baseball, căpitanesa „Alijadoreselor” s'a văzut nevoită să înființeze o... a doua echipă, cu care să se poată măsura. Și așa, sportivele și-au însușit toate subtilitățile jocului și au putut să se măsoare cu echipele bărbătești. Astfel, cele mai multe victorii sunt raportate de echipa feminină. Marea nemulțumire a acestor sportive este însă, că nu prea se găsește echipe feminine potrivnice. Pe acelea bărbătești sau mixte, sunt obișnuite să le bată.

Actualmente, incidental, cea mai renumită echipă feminină din Statele Unite, este a universității din Kansas. Aceasta, aflând de succesele „Alijadores”-elor mexicane, le-au provocat la un match, care încă n'a fost fixat. Dacă echipa mexicană va accepta, va face cu ocazia acestui match și un turneu de exhibiții prin Statele Unite.

Contrar echipei universității din Kansas,

ele joacă pentru bani. Membrele care compun echipa, sunt cointeresate în pierderile sau câștigurile matchurilor. Pe când la noi o asemenea echipă?

Cereți la librării și principalele chioșcuri de ziare:

Marele roman popular CUZA-VODA

Operă completă de
VASILE POP

Un elegant volum de 400 pag ni
Prețul Lei 100

Școala de Electro-Mecanică București Bd. Mărășeni nr. 44

Scopul școlii este de a forma
Conducători-Desenatori tehnici pentru
serviciile Statului (C.F.R. etc.) și industrie.

Ca elevi sunt admisi numai absolvenții gimnaziului sau cei cu studii echivalente: Arte și meserii, Industriale, etc.

Cursurile școlii sunt predate prin corespondență astfel că elevii pot urma școala fără părăsirea ocupațiilor.

Condițiunile de admitere și programul de studii se trimit gratuit la cerere.

Realitatea zâmbeste...

Idealul negru

TENUL fraged, roz și alb, idealul bu-nicelor și al mamelor noastre, slăvit de poeți, admirat în societate, nu mai este modern. L'rea mult a dăi-nuit culoarea trandafirilor și a crimilor, pe obrajii femeii. Eva etern schimbătoare și totuși mereu aceeași, — căci toate variațiunile le brodează pe una și aceeași temă: cocheta, — a adoptat nuanța șocolatie, ca ultima exigență a unei femei „bine”.

Bine înțeles, că Josephine Baker a dat primul imbold. Dar pe când dânsa se străduiește cu succes, să dea tenului său o culoare din ce în ce mai palidă, parizienele se transformă cu încetul în negrese. Vara idealul era ușor de realizat și sănătos! Ra-

zele ultraviolete la plajă, în altitudinea munților, aveau grijă de bronzarea pielii. Dar vai! Odată înapoiate între zidurile orașului, franțuzoaicele au constatat cu regret, că pe zi ce trece — asemenea lui Asra, eroul lui Heine, — devenau tot mai palide.

Jale mare! Pudrele și cremele șocolatiei nu erau suficiente; o sărutare, o buză indiscretă, și pe fețele spoite cu ocră închis, se iveau pete albe, suspecte... Noroc că există o știință a chimiei! Datorită ei, parizienele au acum un preparat garantat, care nu iese nici la spălat, cel puțin în primul timp. Aplicarea lui e cam complicată și necesită ajutorul unui specialist cosmetic. Dar ce nu

face femeia ca să fie la modă? S'a supus unor torturi mult mai mari, — față de care rechizitele inchiziției spaniole par simple jucării — (amintim doar corsetul), spre a căpăta un ncu farmec, real sau inchipuit.

Nu știm, dacă moda oacheșă va prinde și la noi. În orice caz, de-ar fi așa, un admirator eminescian al noului tip de femeie, va trebui să modifice celebrele versuri, cam în felul următor:

*Atât de oacheșă, te-asameni,
Cu o castană din copac.
Nu mai ești inger printre oameni,
Ești ca o cioară, ca un drac.*

*Sub încrețirea scurtei rachii;
Răsar genunchii tăi bronzati;
S'atârnă sufletu-mi de ochii.
Cei plini de dor și de nesat.*

*O vis ferice de iubire,
Mireasă blândă din povești,
Nu mai zâmbi! A tu zâmbire.
Mi-arată, cât de neagră ești!*

*Cât poți cu-a farmecului noaple,
Să turburi traful meu pustiu!
Cu brațul tău: cafea cu lapte;
Cu tenul tău șocolatiu!*

*Deodată trece-o frământare,
Pe 'ntunecatul tău obraz.
Ascultă... și-auzi ca o chemare
Ecolu muziceii de jazz.*

*Te duci! Și-am înțeles în fine,
Să nu mă țin de pasul tău,
Că-i Black-Bottom, și nu-l joc bine,
Mireasa sufletului meu!*

*Că te-am zărit — de bună seamă —
E vina mea, și nu mi-o iert...
Spăși-voi visul de aramă,
Tinzându-mi dreapta în desert.*

*Ș'o să-mi răsari ca o icoană,
A Josefinei tucurii,
Ținând în mână o banană...
Unde te duci? Când ai să vii?*

DUDUIA GRADINĂRIȚA

Se mută lumea!

— Aduceri aminte —

Variațiuni pe aceeași temă

PROLOG

*Cine 'n nopți albastre mute,
Va privi în ochi-mi muți?
Când tu n'ai să mă 'mpru-muți.
Cine-o să mă împrumute,
În aceste vremi temute?*

POVESTE

*Mut, priveșe în depărtarea,
Tainică necunoscută
Și-o senzație plăcută,
Îmi inundă cugetarea,
Că și gândul mi se mută,
Munții, rănturile, marea
Ce le-a 'nmormântat uitarea.*

*Și-amintirile deșarte,
Îmi vorbesc de vremi trecute.
De clipite dulci, plăcute
Când citeam ca într'o carte
În privirile ei mute,
Rob al negrăitei arte,
Ce mă transporta departe,
În ținuturi reci și mute.*

*Când pătrunși de vraje sfântă,
Negrăită și tăcută,
Noi priveam cum se sărută,
Păsărelele ce cântă.
Noaptea 'n liniștea cea mută
Și în suflet li se 'mplântă,
Vraja, tainică și sfântă...*

*Când prin roza risipire,
— Presimțind că-mi vine rândul, —
I-am spus hymnuri de mărire,
Prin albastra învrăjbită,
Plin de dor și fericire
Și-i ceream în rădăcire
Doar o clipă de iubire,
Dar ea 'mă spuse: — Mută-ți gândul!*

*Și cuprinși de fericire
Și dorinți nestrămutate,
Locurile de 'ntâlnire,*

*Pline de singurătate,
De delir și voluptate,
Tot mereu c'un plan subtil,
Tot mereu au fost mutate.*

*Într'o seară când fînța
Dragă, sta să mă sărute,
Văd că apare tat'șu jute
Și-i citeșe în ochi dorința
Și 'n figura lui voința
C'ar vrea sălcile să-mi mute.*

*Deși tenul său mă puse,
La o mare depărtare,
Totuși, pân' să am scăpare
Babalăcul și 'ncepuse,
Verbul, a muta-mutare,
Foarte dur și foarte tare...*

*Ce să spun, domnul Năstase
N'avea grije nici de gloduri,
Și dedea în mii de moduri
Că și coastele-mi mutase
Cu bastonu-i plin de noduri
Și eu stam de lemn-Tănase!*

*Mi-amintesc că 'n noaptea ceacă,
— Ceă mai tristă dintre toate, —
Plin de vândăi pe spate,
Blestemam de foc femeea
Și plângeam la odiseea,
Hainelor împrumutate.*

*Azi, privind în depărtarea
Tainică, necunoscută,
O senzație plăcută,
Îmi inundă cugetarea,
Că și gândul mi se mută.*

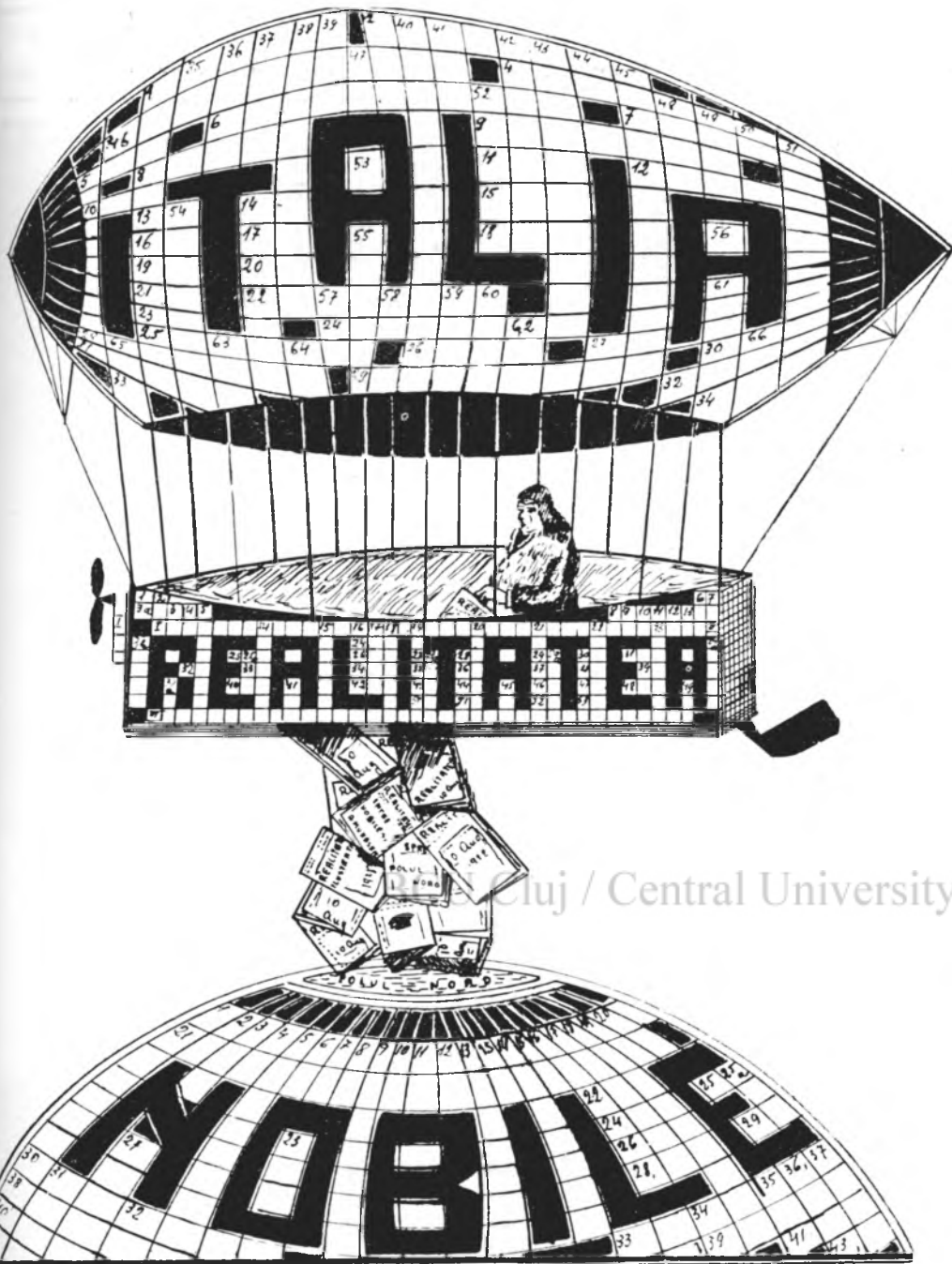
ION PRIBEAGU

Jocurile „Realității ilustrate“

Joc No. 1 „ITALIA“ (cuvinte încrucișate)

(15 puncte) de GEORGE CAISERLIU-Bacău

sia. 17) Inginer și silvicultor danez. 88) A creia prin cugetare. 19) Supărare. 20) Deslușit. 21) Trecută alimentară. 22) Țară situată la polul nord. 3 b) Aparat sburător. 24 a) Aerostat. 25 a) Armă. 27 a) Apucătură capricioasă. 30) Podiș asiatic. (art.) 29 a) Ceasornic (mold.) 28) Aventurier englez născut la Oakham. 39 a) Zână. 41 a) Snop conic de in. 45) Tot ce se plantează. 49) Eden.

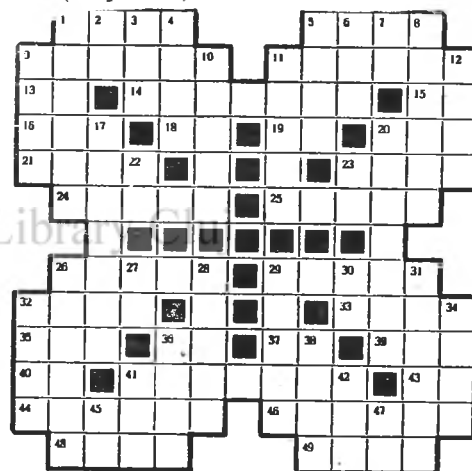
III PĂMÂNTUL

Orizontal: 1) Acei cari deplâng soarta nenorocită a altora. 14) Numele aparatelor zburătoare. 21) Vasta întindere unde a eșuat planul lui Nobile. 22) Masă de aburi. 24) Ținut în Africa de nord. 25) Lucrare literară. 26) Secol. 28) Literă grecească (inv.). 29) Articol. 30) Descompunerea unui tot în părțile sale. 33) Indiferență (fig.). 38) Stâlp. 39) Cameră de cutcare (mold.). 40) Unguent pentru unghii. 41) Interjecție (mold.). 42) Divinitate egipteană. 43) Măsură fictivă.

Vertical: 1) Cel ce lucrează cu alții la o operă literară. 2) Două litere. 3) Pronume. 4) Adio. 5) Opus polului nord. 6) Pronume. 7) Pronume (inv.). 8) Notă muzicală. 9) Cel ce inventează mașini. 10) Târg (abreviat). 11) Interjecție. 12) Notă muzicală. 13) Originea lui Nobile. 14) Atlas geografic. 15) Pre poziție (inv.). 16) A reînoi spre a îndrepta. 17) Stimat. 18) Tocmai ceace i-a lipsit lui Nobile la împlinirea planului său. 19) Măsură. 20) Două litere din „avid“. 23) Râu în Rusia. 25 a) Extremitatea pământului. 27) Tablă de materie. 31) Soi de șarpe. 32) Notă muzicală. 34) Conjunție. 35) Fibră. 36) Patruped din Peru. 37) Funcționar C. F. R.

Joc No. 2 de cuvinte încrucișate

(10 puncte) de CONST. MASSU

Orizontal: 1) Arie muzicală. 5) Care conține multă apă. 9) Sulfură de fier. 11) Alipit. 13) Campioni. 14) Vagabond (fig.). 15) Prepoziție. 16) Crustaceu. 18) Interjecție. 19) Noroi. 20) Protoxid de calciu. 21) Ce aparține unei provincii grecești. 23) Defect (fig.). 24) Roman de Chateaubriand. 25) Mângâie. 26) Tot una. 29) Explică. 32) Sentiment. 33) Somn letargic. 35) Meteor. 36) Pofim. 37) Umed. 39) Cracă. 40) Măsură agrară. 41) Mișcător. 43) Zeu. 44) Un fel de mei. 46) Geniul râului la Perși. 48) Instrument al zgrăvului. 49) Ivit.

Vertical: 1) Dorita (fig.). 2) Lucrez pământ. 3) Interjecție. 4) Pieptul cămășii (mold.). 5) Părticică din corp. 6) Pom fructifer. 7) Dărmoțiu. (Bot). 8) Măncare din legume. 9) Fruct. 10) Râu în Africa. 11) Provincie grecească. 12) Teritoriu. 17) Astrolog. 20) Cel ce vânează. 22) Conjunție. 23) Litera grecească. 26) Ucidem. 27) Conjunție. 28) Localitate în România. Numele roman al Oltului. 30) Macaz. 31) Necăjit. 32) Imperiu în Asia. 34) Pictor român. 36) Parte a feței. 38) A pofți cu ardoare. 45) Cilindru. 42) Ordinea ceremoniilor unui cult religios. 45) Pronume. 47) Notă muzicală.

Deslegările jocurilor se primesc la redacție până la 10 Noembrie cor. Fiecare joc acordă deslegătorului un număr oarecare de puncte. Cel care obține numărul cel mai mare de puncte, prin deslegarea celui mai mare număr de jocuri, din numerile 37, 38, 39, 40 și 41, va primi un premiu de 1000 lei. Premiul al doilea e de 500 lei; premiul al treilea 300 lei. Următorii șapte deslegători primesc câte un volum din operele autorilor renumiți. Deasemenea vom publica numele tuturor deslegătorilor. Premiile se vor distribui la 20 Noembrie 1928.

I DIRIGEABILUL.

Orizontal: 1) Șeful expediției dirigeabilului „Italia“. 2) Ilustru explorator suedez, plecat în căutarea generalului Nobile. 46) Deschiderea chirurgicală a pântecului art.). 4) Sistemă ce servă a oprima. 5) Captiv. 6) Lăsarea unei substanțe pentru câțva timp într'un lichid. 7) Felinar (mold.). 8) Omenească. 9) Inchisoare (fam.). 10) Picătură. 11) La joc de cărți. 12) Nume ce germanii și slavii dau românilor. 13) Ființă. 14) Notă muzicală. 15) Listă. 16) Prepoziție. 17) Pronume. 18) Epocă remarcabilă. 19) Notă muzicală (inv.). 20) Măsură de timp. 21) Poftim. 22) Rugămintă. 23) Oală (mold.). 24) Animale care se hrănesc și cu vegetale și cu carne. 25) Stofă de mătase din care se făceau anterii. 26) A semna. 27) Două litere din „Kabul“. 28) Greșită. 29) Cămăși de rafturi ale cailor dom nești (od.). 30) Storc (farm.). 31) Rudar. 32) Animale ce trăiesc la pol. 34) Nume masculin.

Vertical: 1) Rege în Chaldea (606-562 a Chr.). 35) Lucrare literară. 36) Plantă. 37) Podiș. 38) Prețul chiriei. 39) Vară (franceză). 2) Interjecție (mold.). 40) Chimist german descoperitorul legii isomorfismului (1794-1863). 41) Apuc (inv.). 42) Cel ce dăruiește prin act public. 43) Cercetare abstractă. 44) Notă muzicală (inv.). 45) Neprielnic. 5) Lăcomia de câștig (fig.). 46) Oală (inv.). 47) Inșă. 48) Soția lui Avram. 49) Verigă. 51) condica boerilor. 52) Gratulațiune. 53) Cifără

romană. 54) Aviator italian plecat cu Amundsen în căutarea lui Nobile. 14) Provoocat. 55) Astronom danez. 56) Cifără romană. 57) Cari nu conțin nimic. 58) Diviziune de timp. 59) Epicop din timpul renașterii. 60) A cărmui. 61) Celebru explorator a regiunilor polare. 62) Oxid de calciu (inv.). 63) Zeu domestic. 64) Pronume. 27) Numeral. 65) Popor. 66) Numeral feminin.

II NACELA.

Orizontal: 1) Macaz. 6) Pronume. 3a) Plantă aleasă. 8) Negustorie. 24) Incheietura brațului. 25) Domn (la Poloni). 26) Fluviu (inv.). 27) Plantă. 28) Ființă. 29) Fluviu. 30) Literă grecească (inv.). 31) Ținut în America. 32) Pronume. 33) Literă grecească. 34) Val de pânză. (Tr.) 35) Pronume. 36) Interjecție. 37) Unguent. 38) Literă grecească. 39) Diviziune de timp. 40) Oraș în Peru. 42) Campioni. 43) Măsură fictivă. 44) Transilvania (abreviațiune). 46) Lac în Sudanul oriental (inv.). 47) Diviziune de timp. 48) Alt nume dat Cumanilor. 50) Divinitate egipteană. 51) Pronume. 52) Conjunție. 53) Pronume. Dela I—II și delat III—IV dă o frază ocazională relativă la revista „Realitatea Ilustrată“.

Vertical: 1) Birlic. 2) Pasăre. 6) Epocă remarcabilă. 7) Notă muzicală. 4) Pronume (inv.). 5) Neștiința oricărei credințe (filoz). 8) Condu. 9) Campion. 10) Două tabere. 11) Orgă portativă. 12) Auxiliar al viitorului. 13) Și. 14) Poznă (mold.). 15) Loc destinat exercițiilor artileriei. 16) Cetate tare în Ru-

REALITATEA

ANUL II, No. 41
27 Octombrie 1928

ilustrată

20 PAGINI
Apare Sâmbătă

Sentimente asemănătoare: expresii diferite